

AIKIKAI SRBIJA JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

MÉMOIRE

メモリー

RICORDI

MEMORIES

SEĆANJA

合気会セルビア

DRUŠTVO ZA TRADICIONALNU
JAPANSKU KULTURU - AIKIKAI SRBIJE

AIKIDO

AIKIDO BILTEN BR. 21

„Japan je kolevka, odatle je sve krenulo. Ko zna šta je O Senseiju bilo na umu dok je stvarao aikido, a što mu je bilo vrlo teško da prenese? Mi to pokušavamo da radimo, da prenesemo jedan način života, uvek vežbajući sa ljubaznošću... da li smo to postigli? Mislím da na neki način jesmo, ali ljudi za takvu posvećenost danas nemaju vremena kao ranije. Toliko stvari se mora uraditi tokom dana. Na primer, kada sam ja počinjao, bilo je nekoliko televizijskih kanala ili kuglana, a u noćnom klubu nikada nisam bio! A sada ljudi izlaze kada se mi vraćamo kući, u 11 – 12 uveče, a u krevetu ostaju do 11 – 12 ujutru.

Savremen način života je veoma težak za aikidoku, jer morate biti vrlo disciplinovani. Disciplína se uči na strunjačama – dođo je kao crkva. Oduvek sam bio religiozan, kao i moja supruga, i te bi stvari trebalo posmatrati na isti način. Treba poštovati ljude, puno ih je dobrih, ali život, jednostavno, nije isti kao ranije“

Vilijam Smit, intervju 2004.

bilten 21 2022.pdf

AIKIDO BILTEN BROJ 21

DRUŠTVO ZA
TRADICIONALNU
JAPANSKU KULTURU
- AIKIKAI SRBIJE
BEOGRAD

UREDNIK:
SAŠA OBRADOVIĆ

DIZAJN, NASLOVNA
STRANA I DTP:
SAŠA OBRADOVIĆ

ŠTAMPA:
"SAPIENT GRAPHICS",
BEOGRAD

TIRAŽ 300 KOM.

APRIL 2022.

ISSN 2406-2359

PRVI BROJ
AIKIDO BILTENA
IZAŠAO JE AVGUSTA
2000. GODINE.

SADRŽAJ

Sadržaj	3
Dođoi i klubovi Aikikai Srbije 2022.	4
DEŠAVANJA 2021.	6
Godina 2021. - pregled seminara, aikido škola, demonstracija	7
Polaganja za kyu i dan u 2021.	8
Program za kyu i dan pojaseve Aikikai Srbije	11
Uslovi za kyu i dan pojaseve Aikikai Srbije	17
AIKIKAI SRBIJE	18
20 godina od prvog međunarodnog seminara	16
AIKIDO	23
Sensei ni rei, Saša Obradović	24
Učenje na greškama, Morihej Uešiba	27
Kao jedan list, Franko Gabrieli	30
Sećanje na drugog došua, Kazuo Čiba	34
UKUS BANZOVOG MAČA	39
Onna Bugeisha/Onna Musha - Mit ili stvarnost, Vesna Strahinić	40
Umeće ratovanja, Sun Cu	44

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

DOĐOI I KLUBOVI AIKIKAI SRBIJE 2022.

BEOGRAD I ZEMUN

• AD „ZEMUN”

KSC „Pinki”

Gradski park 2,
Zemun

tel: 069 125.10.71

e-mail: aikikai.serbia@gmail.com

Saša Obradović 6. dan, Shidoin
Katarina Obradović 4. dan, Fukushidoin

• AD „YAMATOKAN”

CBS „Zvonko Osmajnić”

Kondina 12,

Beograd

Bul. M. Milankovića 74a,
Novi Beograd

tel: 063 25.38.38

e-mail: yamatokan@gmail.com

Predrag Tadić 4. dan, Shidoin

BIJELJINA, BIH

• AK „YOSHINKAN”

OŠ „Sveti Sava”

Svetog Save 28,

Bijeljina, Bosna i Hercegovina

+387 65 355.573

e-mail: aikido.yoshinkan_bn@yahoo.com

Vedran Hodžić 2. dan

Đorđe Mirković 2. dan

BELA CRKVA

• AK „ALFA”

OŠ „Dositej Obradović”

Bela Crkva

tel: 063 830.88.30

e-mail: markobc@live.com

Marko Bojat Sho dan

KRUŠEVAC

• AD „KRUŠEVAC”

“Zatvoreni bazeni”

Nikole Tesle 14,

Kruševac

tel: 064 19.67.424

e-mail: aikidokrusevac@gmail.com

Zoran Lukić 4. dan, Fukushidoin

Milan Milanović 2. dan

• AD „SAKU SHIN KAI”

Dostojevskog 1,

2. sprat,

Kruševac

tel: 064 85.222.34

e-mail: srmatic@gmail.com

Srđan Matić 3. dan

MEROŠINA

• AD „TAKA”

Dom kulture,

Merošina

tel: 064.63.90.038

e-mail: aikido.taka@gmail.com

Milan Bošković 4. dan, Fukushidoin

NIŠ

• **AD „I.K.E.D.A.”**
“Kuća za decu i mlade”
 Kej kola srpskih sestara 39,
 Niš
 tel: 064 11.62.886
 e-mail: ikedanis@gmail.com
Igor Strahinić 5. dan Shido in
Vesna Strahinić 3. dan

• **AD „SENSEI”**
SC “Čair”,
 9. brigade, Niš
 tel: 063 109.77.96
 e-mail: sensei_taske@yahoo.com
Ivan Tašić 4. dan, Shido in
Milena Ćirić 1. kyu

• **AD „TAKA”**
OŠ “Njegoš”
 Pantelejska 60,
 Niš
 tel: 064.63.90.038
 e-mail: aikido.taka@gmail.com
Milan Bošković 4. dan, Fukushido in
Dejan Žikić 2. dan

NOVI SAD

• **AD „BUDOKAN”**
 Heroja Pinkija 2,
 Novi Sad
 tel: 063 523.779
 e-mail: aikido@ak-budo.com
Duško Kulačin 4. dan, Shido in

POŽAREVAC

• **AD “DAITOKAN”**
KSC “Požarevac”
 Partizanska 1,
 Požarevac
 tel: 063 493.888
 e-mail: daitokan@hotmail.com
Aleksandar Punoš 4. dan, Fukushido in

SOKO BANJA

• **AD “OZREN”**
OŠ “Mitropolita Mihajla”
 Sokobanja
 tel: 063 80.14.744
 e-mail: nikola.ivanovic@gmail.com
Nikola Ivanović 2. dan
Milan Jazbinšek Sho dan

UGLJEVIK, BIH

• **AK „YOSHINKAN”**
 Svetog Save b.b.
 (čitaonica novo naselje)
 Ugljevik, Bosna i Hercegovina
 +387 65 355.573
 e-mail: aikido.yoshinkan_bn@yahoo.com
Vedran Hodžić 2. dan
Đorđe Mirković 2. dan

LUKAVAC, BIH

• **Društvo za tradicionalnu japan-
 sku kulturu „Aikikai” u BiH**

Februara 2013. god. “Aikikai Srbije” i
 “Aikikai u BiH” su potpisali sporazum o
 tehničkoj saradnji. Sporazum je potvr-
 dio vezu između AK “Garda” iz Lukavca
 i Aikikaija Srbije koja datira od 2006.

tel: +387 61.063.805
 e-mail: aikidobih@gmail.com
www.aikido.com.ba

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

SEMINARI ODRŽANI TOKOM GODINE

• "20. zimski seminar Aikikai Srbije 2021."	10. januar 2021.	Zemun	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Novom Sadu 2021. AD "Budokan"	24. april 2021.	Novi Sad	S. Obradović 6.dan, D. Kulačin 4.dan
• "8. aikido seminar Aikikai u BiH 2021."	5-6. jun 2021.	Sižje - Lukavac, BiH	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Nišu 2021. AD "IKEDA"	12. jun 2021.	Niš	I. Strahinić 5.dan
• "20. Letnja aikido škola Aikikai Srbije 2021."	19-25. jul 2021.	Vrnjačka Banja	S. Obradović 6.dan
• Seminar u Novom Sadu 2021. AD "Budokan"	20. novembar 2021.	Novi Sad	S. Obradović 6.dan, D. Kulačin 4.dan
• "21. zimski seminar Aikikai Srbije 2021."	25-26. decembar 2021.	Zemun	S. Obradović 6.dan

U godini koja je i dalje bila u senci ograničenja i pritiska usled covid-19 epidemije održano je šest aikido seminara.

Tri seminara su bila tradicionalna klupska, dva u Novom Sadu i letnji seminar u Lukavcu u BiH.

Posle mnogo godina održana su i tri ispita za dan pojaseve zahvaljujući činjenici da je "XX zimski seminar 2020." usled pomenutih

ograničenja bio pomeren na početak januara 2021. Godina iza nas je, delimično i zbog te činjenice donela i najviše dan pojaseva od osnivanja naše aikido organizacije, ukupno 29.

Po prvi put su, na radost svih koji više vole ovaj deo aikidoa, vežbanja štapom i mačem zauzeli pretežni deo treninga na svim pomentim seminarima. Da bi ovo

moglo biti realizovano zimski seminari su održani u za nas do tada novoj i značajno prostranijoj sali u Zemunu. Problem sa prostorom za vežbanje oružjem u Novom Sadu, naročito u Sižju i u Vrnjačkoj Banji nije postojao.

Nova godina je otpočela i novi izazovi su pred nama, operite kimona, spremite štap i mač - biće vam potrebni i te kako i nadalje!

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

POLAGANJA ZA KYU I DAN POJASEVE

1. "XX zimski aikido seminar 2021."

Zemun, 10. 1. 2021.

ispitivač: Saša Obradović

4.DAN: Zoran Lukić

2.DAN: Nevena Sretenović, Mila Vuletić, Relja Jokić, Nađa Sinadinović, Zorana Stanković

1.DAN: Bojan Jeftić, Anita Gavrilović, Milena Gocić, Milica Milutinović, Staša Simić, Ivan Janka, Luka Rubinjoni

2. AD "Yamatokan"

Beograd, 30. 1. 2021.

ispitivač: Predrag Tadić

6.KYU: Atanasije Wilkinson, Aleksandar Wilkinson

3. AD "Yamatokan"

Beograd, 6. 2. 2021.

ispitivač: Predrag Tadić

6.KYU: Dušan Milanović

4. AD "Yamatokan"

Beograd, 9. 2. 2021.

ispitivač: Predrag Tadić

6.KYU: Dejana Milanović

5. "Zemun"

Zemun, 26. 2. 2021.

ispitivač: Saša Obradović

1.KYU: Anastasija Petrović, Bogdan Šuvira, Kristina Šuvira

6. AD "Budokan"

Novi Sad, 24. 4. 2021.

ispitivač: Duško Kulačin

2.KYU: Tara Živojinov

3.KYU: Jana Popović, Maja Avramov, Čedomir Dejanović, Milan Jovanović

4.KYU: Dane Zivlak

5.KYU: Vukman Blažević, Tea Marinović, Jovana Radanović

7.KYU: Elena Josipović

8.KYU: Luka Đurđevac

9.KYU: Tara Obradović

10.KYU: Andrej Ninković, Pavle Zdravković

11.KYU: Maksim Basarić, Luka Savkić

13.KYU: Mihajlo Gligorić, Lazar Đurđevac, Milica Aleksić

14.KYU: Ana Jovanov, Leda Obradović, Luka Milošević, Mila Milošević, Mladen Bojčić, Maša Aleksić

15.KYU: Nevena Ječinac, Vukota Mijušković

2021.

	2016.		2017.		2018.		2019.		2020.		2021.	
	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan
1."Zemun", Zemun	4	23	4	35	3	31	6	32	5	12	6	30
2."IKEDA", Niš	2	11	2	25	2	44	2	26	2	14	2	31
3."Daitokan", Požarevac	2	20	2	20	1	10	1	11	1	5	1	3
4."Sensei", Niš	2	19	2	21	2	20	3	29	0	0	0	0
5."Taka", Niš i Merošina	2	39	1	22	3	29	1	8	0	0	0	0
7."Kruševac", Kruševac	3	39	2	12	2	34	3	34	2	12	1	5
8."Yamatokan", Beograd	3	6	2	8	1	2	3	10	1	1	4	10
9."Budokan", Novi Sad	2	107	3	104	4	81	4	72	3	37	2	68
10."Alfa", Bela Crkva	2	4	1	4	2	16	2	12	1	8	0	0
11."Ozren", Soko Banja	0	0	3	11	2	8	2	3	0	0	0	0
12 "Yoshinkan", Bijeljina, Ugljevik, BIH					1	13	1	10	1	11	0	3
14."Hajduk Veljko", Negotin							0	2	0	0	0	2
DAN pojasevi:	2	18	3	22	3	22	2	14	0	0	3	29
Ukupno:	30	335	36	356	33	330	34	246	16	100	19	152

7. "Zemun"

Zemun, 16. 5. 2021.

ispitivač: Katarina Obradović

9.KYU: Mihajlo Obradović

12.KYU: Julija Kulić, Dimitrije Anđelković,
Petra Majstorović

8. AD "IKEDA"

Niš, 12. 6. 2021.

ispitivač: Igor Strahinić

5.KYU: Ognjen Dejanović, Teodora Ranković

6.KYU: Milica Nikolić

9.KYU: Nikola Strahinić

10.KYU: Ognjen Marinković

11.KYU: Iva Dejanović, Aleksandar Brkić

12.KYU: Lazar Jovanović, Anđela Golubović,
Ognjen Nikolić, Marko Stefanović

9. "Zemun"

Zemun, 16. 5. 2021.

ispitivač: Saša Obradović

2.KYU: Slađan Mitojević

3.KYU: Goran Matejić

6.KYU: Andrea Medić

10. "Daitokan"

Požarevac, 15. 6. 2021.

ispitivač: Aleksandar Punoš

2.KYU: Duško Đurić

5.KYU: Željko Matić

6.KYU: Bojan Ilić

11. AD "Yamatokan"

Beograd, 19. 6. 2021.

ispitivač: Predrag Tadić

5.KYU: Dušan Milanović, Dejana Milanović,

Atanasije Wilkinson, Aleksandar Wilkinson

6.KYU: Marko Brusić

12. "XX letnja aikido škola 2021."

Vrnjačka Banja, 24. 7. 2021.

ispitivač: Saša Obradović

4.DAN: Mihajlo Kulić

3.DAN: Vesna Strahinić, Robert Molnar,
Snežana Zrnić

2.DAN: Vedran Hodžić, Luka Kostić

1.DAN: Filip Vukićević

13. "Kruševac"

Kruševac, 8. 11. 2021.

ispitivač: Zoran Lukić

6.KYU: Luka Stanojević, Dušan Popadić,
Nikola Savić, Mihajlo Nedeljković

14. AD "Budokan"

Novi Sad, 20. 11. 2021.

ispitivač: Duško Kulačin

2.KYU: Jana Popović, Maja Avramov, Čedomir
Dejanović, Sanja Simić

3.KYU: Sonja Zrnić

4.KYU: Vukman Blažević, Jovana Radanović,
Tea Marinović

6.KYU: Marko Kulačin, Sara Jovanov,
Nikola Arsenijević, Arpad Dioši,
Aleksandra Milošević

8.KYU: Tara Obradović

9.KYU: Andrej Ninković, Pavle Zdravković

10.KYU: Luka Savkić

12.KYU: Mihajlo Gligorić

13.KYU: Ana Jovanov, Leda Obradović,
Luka Milošević, Mila Milošević

14.KYU: Nevena Ječinac, Vukota Mijušković,
Miloš Ninković, Srđan Banjac, Filip Vujović

15.KYU: Veljko Pekarić, Nina Pekarić, Đorđe Banjac,
Bogdan Marković, Mihajlo Perović

15. "Zemun"

Zemun, 28. 11. 2021.

ispitivač: Katarina Obradović

8.KYU: Tijana Jovanović, Mihajlo Obradović
11.KYU: Julija Kulić, Petra Majstorović

16. "Zemun"

Zemun, 28. 11. 2021.

ispitivač: Saša Obradović

2.KYU: Filip Novaković, Goran Matejić

3.KYU: Ana Medić, Aleksa Medić, Aleksandra Jokić

5.KYU: Milica Matejić, Andrea Medić

17. "Ikeda"

Niš, 4. 12. 2021.

ispitivač: Igor Strahinić

5.KYU: Milica Nikolić

6.KYU: Aleksa Stojilović, Dragana Ilić, Jovan Jovanović

8.KYU: Nikola Strahinić

10.KYU: Iva Dejanović, Aleksandar Brkić

11.KYU: Anđela Golubović, Ognjen Nikolić,
Marko Stefanović

12.KYU: Luka Leoni, Nikola Cekić, Veljko Stefanović,
Stefan Davinić

18. "Zemun"

Zemun, 21. 12. 2021.

ispitivač: Katarina Obradović

10.KYU: Sava Kovačević

11.KYU: Dimitrije Anđelković

19. "XXI zimski aikido seminar 2021."

Zemun, 26. 12. 2021.

ispitivač: Saša Obradović

2.DAN: Đorđe Zeković, Đorđe Mirković,
Radosav Todorović, Uroš Stojković

1.DAN: Anđela Zrnić, Zoran Mijić, Kristina Blažević,
Dejan Jovančić, Predrag Jovanov

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

PROGRAM ZA KYU I DAN POJASEVE

6. kyu

UKEMI (padovi), TAISABAKI (kretanja)

Tachiwaza:

Katatetori Aihanmi:	Iriminage	
Katatetori Aihanmi:	Kotegaeshi	
Katatetori Aihanmi:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Shihonage	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Uchikaitensankyo	omote i ura

5. kyu

TAISABAKI, SHIKKO (kretanje na kolenima)

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Katatetori:	Tenchinage	
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Udekimenage	omote i ura
Katatori:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Katatetori Aihanmi:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Iriminage	
Ryotetori:	Kokyu Ho	

4. kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Tenchinage	
Ryotetori:	Udekimenage	
Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Shihonage	omote i ura
Yokomenuchi:	Iriminage	omote i ura
Yokomenuchi:	Kotegaeshi	
Yokomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Chudantsuki:	Iriminage	
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Chudantsuki:	Udekimenage	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

3.kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Uchikaitennage	
Katatetori:	Sankyo	omote i ura
Katatetori:	Yonkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Ikkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Nikyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Tenchinage	
Chudantsuki:	Sankyo	omote i ura
Chudantsuki:	Hijikimeosae	
Chudantsuki:	Sotokaitennage	

Ushirowaza:

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	omote i ura
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Katatori:	Sankyo	omote i ura

2.kyu

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Yokomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Shihonage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Koshinage	
Munetori:	Ikkyo	omote i ura
Munetori:	Sankyo	omote i ura
Munetori:	Shihonage	
Jodantsuki:	Nikyo	omote i ura
Jodantsuki:	Sankyo	omote i ura

Ushirowaza:

Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Ryokatatori:	Nikyo	omote i ura
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Iriminage	
Ryokatatori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Iriminage	
Katatori Kubishime:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

1.kyu

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Shihonage	omote i ura
Shomenuchi:	Tenchinage	
Shomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Munetori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Nikyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Sankyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Koshinage	
Jodantsuki:	Yonkyo	omote i ura
Jodantsuki:	Iriminage	
Jodantsuki:	Shihonage	omote i ura
Jodantsuki:	Sotokaitennage	
Jodantsuki:	Ushirokiriotoshi	
Jodantsuki:	Koshinage	
Katateriyotetori:	Jujigarami	
Ryokatatori:	Kokyunage	tri ukea
Yokomenuchi:	Jiyuwaza	tri ukea
Chudantsuki:	Jiyuwaza	tri ukea

Ushirowaza:

Ryotetori:	Yonkyo	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Ryotetori:	Koshinage	
Katatori Kubishime:	Sankyo	
Katatori Kubishime:	Hijikimeosae	
Eritori:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Sankyo	omote i ura
Eritori:	Koshinage	

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Yonkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Kokyunage	

Hanmihantachiwaza:

Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Uchikaitennage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura

Aiki JO:

- Osnovni udarci i bodovi štapom
- Kata 17

Aiki KEN:

- 1 - 7. Suburi mačem

Sho dan (1.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushiwaza

Tanto:

- Tantodori

Aiki JO:

- 1. i 2. Kumijo
- Kata 31

Aiki KEN:

- 1. Kunitachi

Ni dan (2.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushiwaza
- Kratak esej

Aiki JO:

- 1, 2, 3, 4, i 5. Kumijo
- Kata 14
- Jodori uke
- Jodori tachi

Aiki KEN:

- 1, 2, 3. Kunitachi
- Tachidori

San dan (3.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushiwaza
- Kratak esej

Aiki JO:

- 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Kumijo
- Kumijo Sansho II (Vr. Banja 2003, 2013, 2019.)

Aiki KEN:

- 1, 2, 3, 4, 5. Kunitachi
- Kimosubino tachi

Yon dan (4.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Jiyuwaza na sve napade
- Suwariwaza
- Ushiwaza
- Kratak esej

1. Vremenski uslovi

1.1. između ispita za kyu pojaseve nisu definisani.

1.2. Kod ispita za dan pojaseve, uz ostale postoje i minimalni vremenski uslovi dati u sledećoj tabeli:

pojas	period	
1.dan	8 meseci	110 treninga, 2 seminara, najmanje 15 godina starosti.
2.dan	2 godine	Redovno vežbanje, kratki esej napisan u periodu od najviše 8 meseci pre ispita.
3.dan	3 godine	Redovno vežbanje, kratki esej napisan u periodu od najviše 8 meseci pre ispita.
4.dan	4 godine	Redovno vežbanje, najmanje 22 godine starosti, kratki esej napisan u periodu od najviše 8 meseci pre ispita.
5.dan	5 godina	Na preporuku (suisen) ovlašćenog predlagrača najmanje 6.dan ili organizacije.
6.dan	6 godina	Na preporuku ovlašćenog predlagrača najmanje 7.dan ili organizacije, 33 god. starosti.
7.dan	12 godina	Na preporuku organizacije odluku donosi Hombu po posebnom postupku, 45 god. starosti.
8.dan	15 godina	Na preporuku organizacije odluku donosi Hombu po posebnom postupku, 60 god. starosti.

USLOVI VEZANI ZA ISPITE

2. Takse i aikikai članarina

2.1. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi **Aikikai Srbije** sa izmirenom godišnjom članarinom za tekuću godinu.

2.2. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi Aikikai Srbije koji uplate ispitnu taksu pre ispita. Kandidatima se, ako ne polože, taksa vraća u celini.

3. Drugi uslovi

3.1. Za izlazak na ispit neophodna je saglasnost instruktora.

3.2. Za KYU pojaseve kandidat mora imati između ispita najmanje:

pojas	broj treninga	seminara
za 12 - 7. kyu	26	--
za 6. kyu	26	--
za 5. kyu	40	1 seminar
za 4. kyu	50	1 seminar
za 3. kyu	60	1 seminar
za 2. kyu	80	1 seminar
za 1. kyu	110	2 seminara

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

VILIAM SMIT 6.DAN

20
GODINA

OD PRVOG MEĐUNARODNOG SEMINARA AIKIKAI SRBIJE

Krajem juna 2002. godine održan je prvi od osam međunarodnih seminara u prvoj deceniji naše organizacije. Seminar je vodio Vilijam Smit 6.dan jedan od svega četvoro nejanaca koji su tih godina imali taj pojas. Kako je do ovog seminara i uopšte saradnje sa UKA došlo bilo je reči u tekstu o 20 godina naše organizacije objavljenom u predhodnom broju aikido biltena Aikikai Srbije.

Čekali smo sa puno nestrpljenja podnevni let tog četvrtka, 27. juna 2002. godine. Iz Londona su nam pristigli Vilijam Smit sensej gospođa Smit a pored njih i Mire Zloh, Rob Baulk, Mark Mašin, Pat Narej i Filip Vinter. Seminar je otpočeo!

Prvi trening bio je održan sutradan uveče, pa u subotu u dva navrata i nedelju pre podne kao što najčešće izgledaju aikido seminari tog tipa. Nije mi cilj ovde da govorim o samim treninzima – svako od tada prisut-

nih poneo je svoje utiske koji posle toliko godina dobiju posebnu patinu.

Ono što je sigurno većini promaklo od uzbuđenja, to nije običaj pri prvom susretu, je činjenica da smo dobili osim kursa i ispit za dan pojaseve na prvom seminaru. Meni je, što i sad smatram velikom čašću, dok sam sedeo pored njega Smit sensej rekao da ispitujem za 2. i 3. dan, dva minuta kasnije Novak i ja smo imali svoj ispit za 4.dan. Želeo je očigledno da neposre-

Saša Obradović
6.dan

dno prenese svoj autoritet sve-
stan da nećemo verovatno imati
mnogo zajedničkog vremena
ubuduće. Bio je godinama bole-
stan, u svojoj 73 je došao u
Beograd, ispostaviće se samo tog
vrelom leta.

Na ispitu u sklopu seminara,
dan pojaseve 30. juna 2002. su
dobili: Saša Obradović i Novak
Jerkov 4.dan; Nebojša Oklobdžija
3.dan; Igor Strahinić, Edin Bečko-
vić 2.dan, Sho dan Vladimir Pele-
grin, Ljiljana Pelegrin, Aleksandar
Karišik, Dragan Antić i Veselin
Zarić.

Na posletku, Vilijam Smit sen-
sej je prihvatio da bude tehnički
direktor našeg aikikaija. Veliki
borac malog rasta iz siromašne

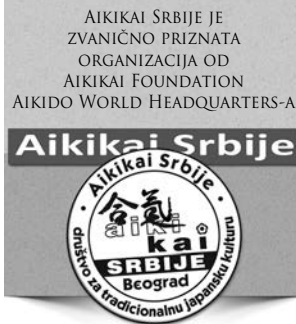
bokserke porodice, ispod stro-
gog držanja starog gospodina
krio je toplu i iskrenu dušu čove-
ka koji je živeo aikido celim svo-
jim bićem.

*„Imao sam 32 godine, ali sam
već radio kao instruktor fizičkih
vežbi i bavio se mnogim sportovi-
ma. Prvo mesto na kom sam vež-
bao bio je Koventri Roud
(Coventry Road), sa g. Ralfom
Rejnoldsom (Ralph Reynolds). On
mi je i danas dobar prijatelj i
zove me svake nedelje. Više je
bilo u njegovoj priči, nego u
onome što smo radili: „harmoni-
ja, način života, bez mržnje, bez
osvete, ljubomore i laži“, što mi
se dopadalo. To se poklapalo sa
načinom života koji sam živeo uz
crkvu. Dođo je bio u užoj grad-*

*skoj zoni, a posle treninga bismo
odlazili u obližnji pab u kome je
gotovo svake večeri bilo tuča,
mada mi, kao aikidoke, nismo u
njima učestvovali.“^[1], deo je
intervjua koji je napravljen dve
godine nakon našeg seminara u
kome je majstor govorio kako je
počeo da vežba i šta ga je privu-
klo aikidou.*

Nekoliko godina kasnije kada je
priča o neposrednom priznanju
naše organizacije postala aktuel-
na, UKA je bila na neki način
mentor u tom procesu, Smit sen-
sej mi je poslao pismo za koje je
insistirao da bude pravo pismo a
ne mail. Želeo je da iza njega
ostane materijalni, pisani trag
kao podrška ako mi ikad bude
nešto slično tome zatrebalo.

^[1] Intervju: „William Smith – moj život“ iz juna 2004. (Aikido bilten br.6 iz 2007.)

MEĐUNARODNI SEMINARI 2003 - 2009.

Na sreću, nije bilo nikada potrebe za tim. Jednog dana, ako se pojavi knjiga od autora čiji tekst čitate, u njoj će se naći i to pismo, uspomena na malog rasmotom ali velikog čoveka i velikog učitelja. Zahvaljujući Vilijamu Smitu i Čibi senseiju UKA je 1988. bila prva organizacija u svetu koja se izborila da bude prepoznata od Hombu dođoa izvan Japana. Bio je sasvim svestan koji će izazovi biti u narednim godinama ispred nas.

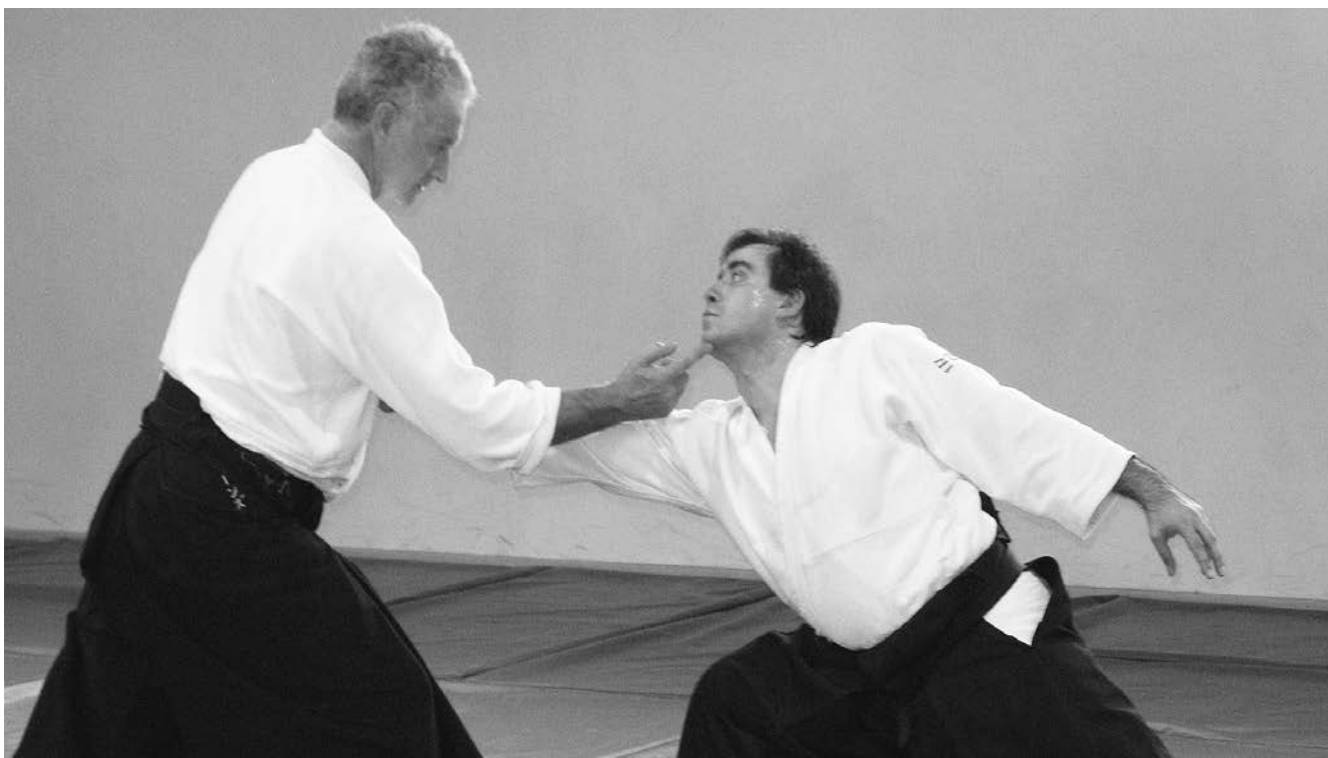
II MEĐUNARODNI SEMINAR 2003.

Nakon osam meseci od seminara sa Vilijamom Smitom održan je drugi međunarodni seminar koji je vodio Filip Smit, njegov sin. Seminar je održan tada i u narednih četiri godine u SC "Pinki" u Zemunu. Uz senseija, ponovo su bili sa nama: Mark, Rob i Mire i po prvi put braća Vens, Loren Hil i Majk Smit.

Bio je i ispit, za Sho dan su položili: Milan Dukić, Jelena Drvendžija i Aleksandar Nikolić.

III MEĐUNARODNI SEMINAR 2004.

Četvorodnevni seminar aprila 2004. bio je jako ambiciozno zamišljen i isto tako realizovan. Seminar su vodili Filip Smit 6.dan i Gordon Džons 6.dan a sa njim je pristigla velika grupa od 12 gostiju iz Engleske! Na početku semi-

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

nara pozdravio nas je prvi sekretar ambasade Japana g. Kurosava. Sledeće godine bili smo gosti kod njega u Tokiju i uz bogatu večeru, starogradske pesme i odličan sake smo se prisecali tog seminara!

Ispit je bio ponovo samo za Sho dan pojas koji su tada dobili: Srđan Rusić, Milan Likić, Milorad Mirčetić, Nemanja Stanisavljević, Ado Budimlić i Marija Đorđević. Niko od njih danas nije aktivan.

IV MEĐUNARODNI SEMINAR 2005.

Filip Smit je bio ponovo sam u Beogradu. Ne baš sasvim sam, došlo ih je još šestoro sa njim iz Londona.

Seminar je počeo unošenjem skroz novih strunjača u dođo. Zahvaljujući tom tatamiju preko osamdeset učesnika imalo je

preko 500 m² strunjača na raspolaganju za vežbanje. Tatami je stigao baš pred seminar kao donacija vlade Japana našoj organizaciji i posle seminara veliki deo strunjača je krenuo ka starim i ka novim dođoima.

Na ispitu za dan je bilo i kandidata koji nisu položili, to se desilo nakon dugo vremena, a oni koji su prošli su: Igor Strahinić, Edin Bečković, Vladimir Pelegrin, Ljiljana Pelegrin za 3.dan; Vesna Strahinić, Ivana Kovačević i Predrag Tadić za Sho dan.

V MEĐUNARODNI SEMINAR 2006.

Seminar od 7 - 9. aprila 2006. su vodili Filip Smit 6.dan i Gordon Džons 6.dan. Bilo je prisutno i deset gostiju koji su pristigli sa njima. Velika sala i preko sto učesnika.

Za dan su te godine položio: Srđan Rusić, Aleksandar Nikolić i Nemanja Stanisavljević za 2.dan; Aleksandar Čavić, Ivan Todorović, Ana Jovanović, Vlade Satarić, Dejan Žikić, Milan Bošković, Marko Tatar, Ivan Tašić i Aleksandar Punoš za Sho dan.

Nekoliko meseci nakon seminara 24. avgusta 2006. umro je veliki učitelj Vilijam Smit MBE, Šihan.

VI MEĐUNARODNI SEMINAR 2007.

Seminar od 30. marta do 1. aprila 2007. su vodili ponovo zajedno Filip Smit 6.dan i Gordon Džons 6.dan. Na seminaru je prisustvovalo 117 učesnika iz desetak aikido organizacija što je bila retka pojava kod nas tih godina.

Na ispitu dobili su više pojaseve: Nebojša Oklobdžija 4.dan;

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

Ivana Kovačević, Milorad Mirčetić, Milan Likić, Predrag Tadić i Marija Đorđević 2.dan; Aleksandar Pavlović, Katarina Obradović (Novaković), Miloš Todorović i Srđan Pešić Sho dan.

VII MEĐUNARODNI SEMINAR 2008.

Krajem maja 2008. održan je seminar sa Gordon Džons senseijem. Treninzi su bili organizovani

u danas nepostojećoj sali u Ševinoj ulici u Zemunu. Došli su nam u goste i stari aikido drugari sa kojim smo se prisetili "slavne" zajedničke prošlosti. Na ispitu, održanom 28. maja položili su: Ana Jovanović, Dejan Žikić, Milan Bošković, Ivan Tašić i Aleksandar Punoš za 2.dan i za Sho dan Vanja Kaluđerović, Marko Petrović, Kanoko Tsuda, Duško Kulačin i Tamara Drljević.

VIII MEĐUNARODNI SEMINAR 2009.

Osmi seminar bio je i poslednji iz ovog ciklusa. Na seminaru su bili prisutni Gordon i Filip zajedno. Nekoliko meseci pre seminara Aikikai Srbije je dobio direktno priznanje od Hombu dođoa i u toj novoj situaciji UKA instruktori nisu videli više, po rečima Gordona Džonsa „*point of interest*“ za buduću saradnju. Nikad

se ne bih setio tog pointa! Filip Smit je celu situaciju tada opisao kao, citiram: „*bad communication*“. Do priznanja od strane Hombua (*Hombu Dojo Recognition*) je došlo da podsetim, krajnje ironično, baš uz podršku engleske aikido organizacije.

Seminar je bio ponesen „sajonara“ duhom i zatvaranjem jedne priče, a ispit smo održali zajedno ali i odvojeno, Gordon, Filip i ja, prijave su, po prvi put, otišle u Japan ispred naše organizacije. Položili su: Vladimir i Ljiljana Pelegrin i Edin Bečković za 4.dan; Aleksandar Nikolić za 3.dan; Aleksandar Pavlović, Ivan Todorović, Katarina Obradović, Vlade Satarić za 2.dan i Novak Vujičić, Srđan Đorđević i Nikola Ivanović za Sho dan.

Rastali smo se naravno - krajnje korektno. Mi smo se, pošto oni prirodno nisu ni morali, „pravili Englezi“!^[2]

NAKON SVEGA

Krajem te godine Gordon Džons je mene i uz dosta muke i Novaka Jerkova predložio za 5.dan koji je i stigao nakon Kagami biraki ceremonije januara 2010. godine.

Od te 2010. Gordon Džons sensei je nastavio da dolazi i drži kurseve ekipi ne bez razloga bivših, i za nekoliko njih od tog poslednjeg zajedničkog seminara otpalih članova AD „Zemun“. Filip Smit sensei se više nije pojavljivao u Srbiji, bar da je meni poznato.

Pomenuti period od 2002. do 2009. godine doneo nam je potpuno novo iskustvo sa aikido zajednicom sa kojom nismo imali do tada dodira. Generacije naših učenika su svoj prvi dan pojas dobile na često neizvesnim ispitima po same kandidate tokom tog perioda. Osim instruktora, preko 20 vežbača sa ostrva su bili naši gosti čineći svaki od pomenutih seminara u pravom smislu međunarodnim i neponovljivim.

Sama organizacija je u tom periodu ojačala i sazrela i došla do neposrednog priznanja od strane Hombu dođoa. Nesporno je bilo veliko zalaganje i velika zasluga u svemu pomenutom sva tri Šihana: Filipa Smita, Gordona Džonsa i Vilijama Smita.

^[2]Za mlade, to je ono kad se kulturno praviš blesav i da ne razumeš šta se dešava oko tebe a jasno je svima da sve što je izgovoreno neodgovara istini. Engleski lokalni specijalitet – u suprotnom bi se zvalo „pravi se Francuz“ ili „pravi se Italijan“...

AIKIKAI SRBIJE JE
ZVANIČNO PRIZNATA
ORGANIZACIJA OD
AIKIKAI FOUNDATION
AIKIDO WORLD HEADQUARTERS-A

Aikikai Srbije

Jedinstvene Kumiđo Sanshi kate Taiva Kazuo Čibe senseija koji je bio učitelj sve trojce a koje intezivno vežbamo poslednjih godina na neki način su i sećanja na njih i želja da duh škole koju smo tek osetili nastavi da živi među nama.^[3] Tekstovi Čibe senseija koji su često deo ovog biltena su tu da nas podsete na velikog majstora i njegovo duboko i slojevito promišljanje o aikidou, tako različito od njegove eksplozivne i oštre tehnike na strunjačama.

Na kraju vežbanja kada se naklonite ka kamizi (čelu sale gde stoji obično osnivačeva slika ili kakemono) ne iskazujete poštovanje samo njemu nego i svim učiteljima koji su znanje preneli

do vas, to podrazumeva i učitelje vaših učitelja. Zemlja iz koje je naša veština potekla gaji posebno poštovanje prema učenju i znanju. Jako je popularna priča da učitelji jedino nisu dužni da se poklone pred carem, veruje se da je i caru učitelj potreban. Naravno, ovo ne odgovara istini, pokloniće se i učitelji caru, to je deo osnovne kulture i poštovanja koje tek učitelji moraju da gaje i da prenose!

Na svakom od pomenutih međunarodnih aikido seminara sa nama je bio i Mire Zloh i ta skoro decenija nas je ponovo kroz aikido zblížila. Ovaj tekst je podjednako mogao i Mire da napiše - imao je suprotan ugao gledanja na pomenute događaje

i siguran sam da bi napisano bilo zanimljivije za čitanje od ovog mog podužeg štiva.

Ova dvadeseta godišnjica od prvog seminara sa Vilijamom Smitom 2022. je ujedno i 40 godina od našeg zajedničkog početka u aikidou. Mi smo svojim aikido putem na vremenskoj liniji zaokružili opisani period međunarodnih seminara Aikikaija Srbije sa obe strane skoro podjednako.

Nastojaćemo da pomenutih 40 godina obeležimo na strunjačama u okviru tradicionalne zimske aikido škole krajem decembra 2022. na mestu gde smo zajedno počeli svoje dugo aikido putovanje.

^[3]Višeslojnu Drugu Sanshi katu, sa skrivenim mačem u vežbi štapom vežbali smo od 2003. godine. Prvu Sanshi katu, za nas po redosledu drugu, koja krije sa predhodnom sve tradicionalne kumijo vežbe u sebi i ima više pokreta od svih njih zajedno, proučavamo od nekoliko meseci pre "XX letnje aikido škole 2021".

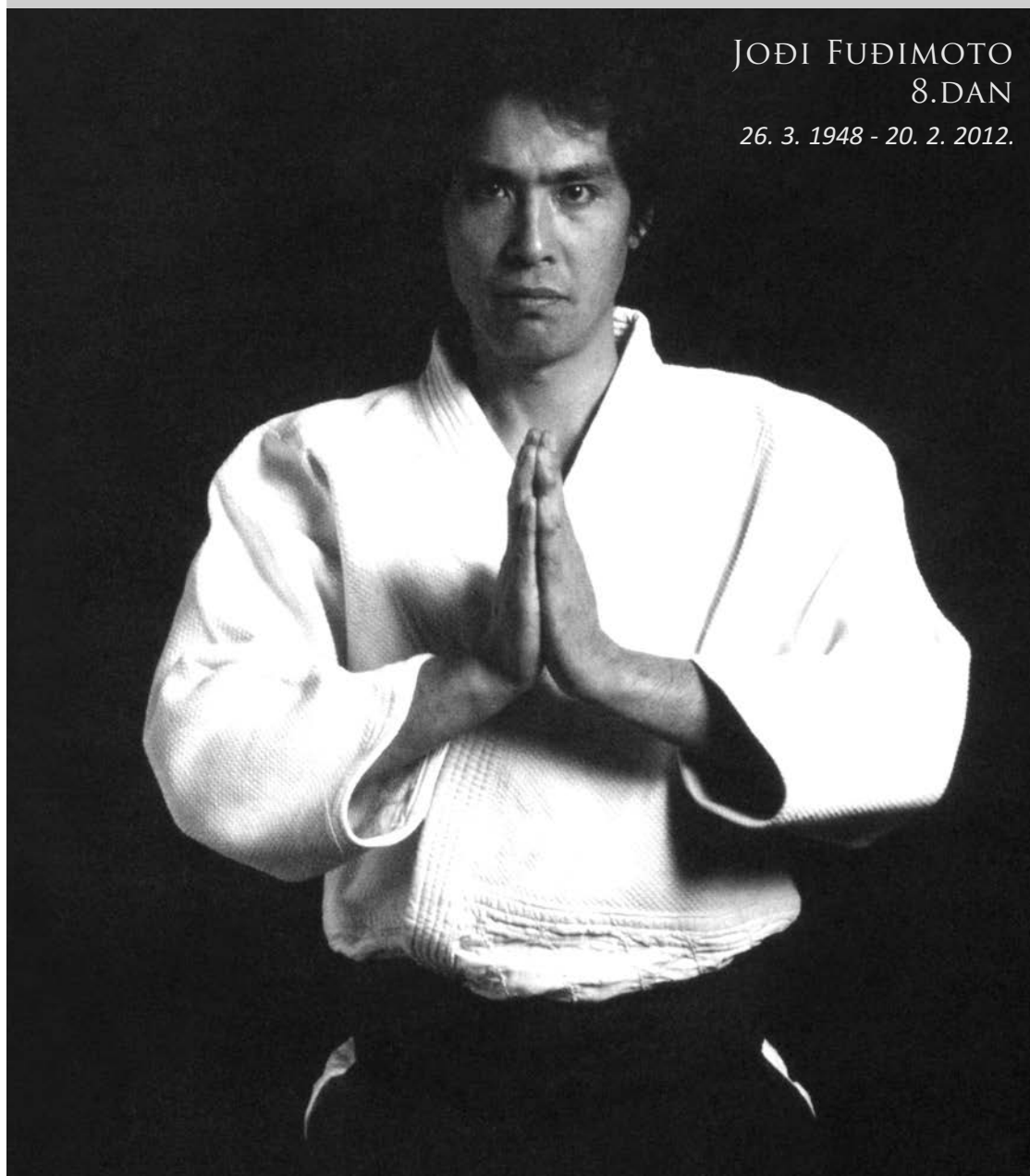

AIKIDO

RAZMIŠLJANJA
PUTOVANJA
TEKSTOVI
ISTORIJA

JOŌI FUJIMOTO
8.DAN

26. 3. 1948 - 20. 2. 2012.

SENSEI NI REI -NAKLONITE SE PRVO UČITELJU-

SAŠA OBRADOVIĆ 6. DAN

*slika desno:
embukai u SC "Pinki",
Zemun 15. februar 1987.*

Dečaku rođenom u prvim posleratnim godinama, tačnije 1948, bilo je od najranije mladosti predodređeno da uzme šinai u ruke. Ništa neobično, otac mu je vodio kendo dođo u Jamaču na jugu ostrva Honšu u Japanu i imao 8. dan iz te veštine. Međutim, to smo toliko puta čuli da se i drugima desilo, nakon jednog časa aikidoa sa prijateljima u Hombu dođou shvatio je da je to mesto gde mora pripadati ubuduće. Već sa 14 godina postao je Šodan (Shodan) i kada je došlo vreme studija prijavio se na "Nitaidai univerzitet", što je kraći naziv od "Nippon Sport Science University" (kod nas sličnu usta-

novu zovemo DIF). Na Nitaidaiu su aikido sekciju koja i danas postoji vodili u prvo vreme Koiči Tohei, a tokom studija bivšeg dečaka, tada već momka, Seidiro Masuda i Kisaburo Osava sensei. Sadašnji došu Moriteru Uešiba bio je tek nešto mlađi od njega i vežbali su zajedno. Došu je tada bio Kišomaru Uešiba sin O senseija.

Naš junak postaje svršeni student 1969. godine (tada je bio 3. dan), a od naredne 1970. počinje da uči italijanski jezik i da živi u Milanu gde će boraviti i držati aikido školu narednih decenija. Ispostaviće se, do kraja života.

Šest godina nakon dolaska u Italiju sleteće po prvi put na beogradski aerodrom i zauvek promeniti naš aikido.

Zvao se - **Jodi Fuđimoto** 藤本.

Narednih 19 godina bio je deo sudbine većine nas koji smo u tom periodu boravili na aikido strunjačama. Seminari, najčešće dva puta godišnje u Beogradu, letnje sedmodnevne škole na Krku u Hrvatskoj, polaganja i padanja na ispitima za dan ali godinama i za kyu pojaseve, godine bez seminara i senseijeva bolest obeležili su taj dugi vremenski period. Veliki seminar i

ispit u Zemunu 1995. sa nezabornim embukaijem biće poslednji njegov seminar kao našeg tehničkog direktora.

Trinaest godina kasnije, samo kao senka pomenutog, održaće još jedan seminar u Beogradu, naredne 2009. godine i u Šapcu.

Na Kagami Biraki ceremoniji januara 2011. u Hombu dođu biće promovisan u 8.dan.

Jodi Fuđimoto sensej je preminuo 20. februara 2012. godine. Pepeo mu je nakon smrti odnesen u Japan i položen u porodičnu grobnicu u Jamagučiju.

Ove 2022. navršava se 10 godina od njegove smrti a od našeg aktivnog aikido druženja čak 27 godina.

Uspomene nas koji smo Fuđimotou poznavali i kojima je bio učitelj su uveliko izbledele. Sećanja na događaje i ljude nekoliko decenija unazad uvek su razmišljanja o svojoj mladosti što većinu učenika uglavnom ne treba da zanima - neće slušati priče o našoj mladosti kad svoju žive svaki dan! Iz pomenutog razloga neću pasti u zamku i opisivati ponovo događaje koji su uglavnom pomenuti u nekim drugim tekstovima i u nekom drugom kontekstu.

Njegovi italijanski aikido učenici izdvojili su, pored ostalog na web strani njihove aikido organizacije posvećene njemu, sledeće:

“Nisu uvek i nisu svi mogli da shvate razloge njegove podvojenosti, tu naizgled neizlečivu protivrečnost između svetlog, prozirnog i vedrog karaktera i nefleksibilnosti njegovog učenja i njegovih rasuđivanja.” [1]

“U vreme kada se činilo da su Fudžimotovo učenje i napredak dostigli svoj vrhunac, učitelju je dijagnostikovao tumor sa lošom prognozom.

Od tog trenutka, oni koji su bili u prilici da ga prate izbliza mogli su sa potpunom sigurnošću da kažu da su mu se čula izoštrila, njegova odlučnost je postala nepopustljiva: osećao je dužnost da ostavi što više od sebe. Da onda napusti ovaj svet, bez žaljenja.” [2]

Na posletku, aikido je kao jezik (ne mislim na briljantni tekst Nišio senseija sa sličnim naslovom)[3], i mi smo taj jezik učili od Fuđimota. Vi koji ste bili ili ste još uvek učenici nas koji smo ga pratili tih davnih godina nesvesno

ste ga „progovorili“ kroz svoj aikido izraz.

Prirodno, tom nasleđu smo svi dodali svoj lični ton u skladu sa temperamentom, fizičkom građom, tradicijom koja nam je na nivou nesvesnog rođenjem i pri odrastanju preneti nevezano za vežbanje i još mnogo toga. Aikido priča svakog od nas time je postala sasvim individualna i nepopovljiva.

Iznad svega, za Fuđimotom je aikido uvek bio prvo škola. Škola nije predstavljala samo učenje tehnika i polaganje na ispitima, škola je predstavljala put kako da se traži smisao aikidoa kroz kulturu iz koje je veština potekla.

“Fudži” je među nama i danas nakon toliko godina, u našoj je telesnoj tehnici, u vežbama disanja, kad završimo seizu, kad uzmemo štap ili mač u ruke... Živeći budo i prenoseći ga on se izdigao iznad vremena koje mu je biološki bilo dato, živi i dalje kroz nas.

Na kraju ovog, iako tako nije trebalo da bude, patetičnog sećanja: “Sensei ni rei, mio maestro Fujimoto!”

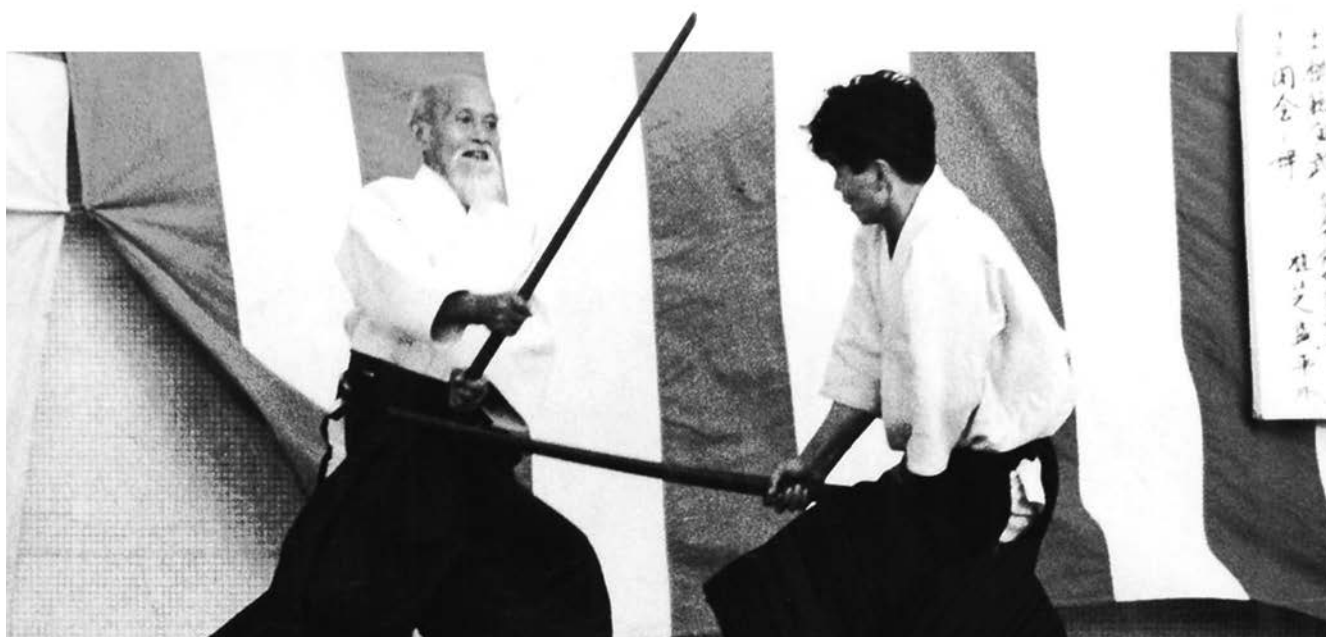
[1] sa sajta „Aikikai Italije“ www.aikikai.it, strana o Fuđimoto senseiju

[2] sa sajta „Aikikai Italije“, www.aikikai.it, strana o Fuđimoto senseiju

[3] “Aikido je jezik”, Šođi Nišio “Aikido bilten br 11” 2012.

UČENJE NA GREŠKAMA

Glavne komponente Aiki Keiko treninga su vežbe Ki-forme i Princip Tanrena (Tanrenho).

Najekstremniji tip Ki-forme treninga je pravi duel na život ili smrt. Budo je prvobitno bio lišen takmičenja koja su uobičajena za većinu sportova. To je zato što u Budou takmičenje uvek uključuje rizik od ozbiljne povrede ili smrti. Štaviše, velika je greška tražiti nadmetanja, jer je nanošenje smrtonosne povrede bilo kome najveći zločin koji čovek može da počini.

Od davnina u Japanu, vodeći princip Budoa je bio izbegavanje povreda ili oduzimanje života protivniku. Pravi Budo je Put Velike Harmonije i pročišćenja

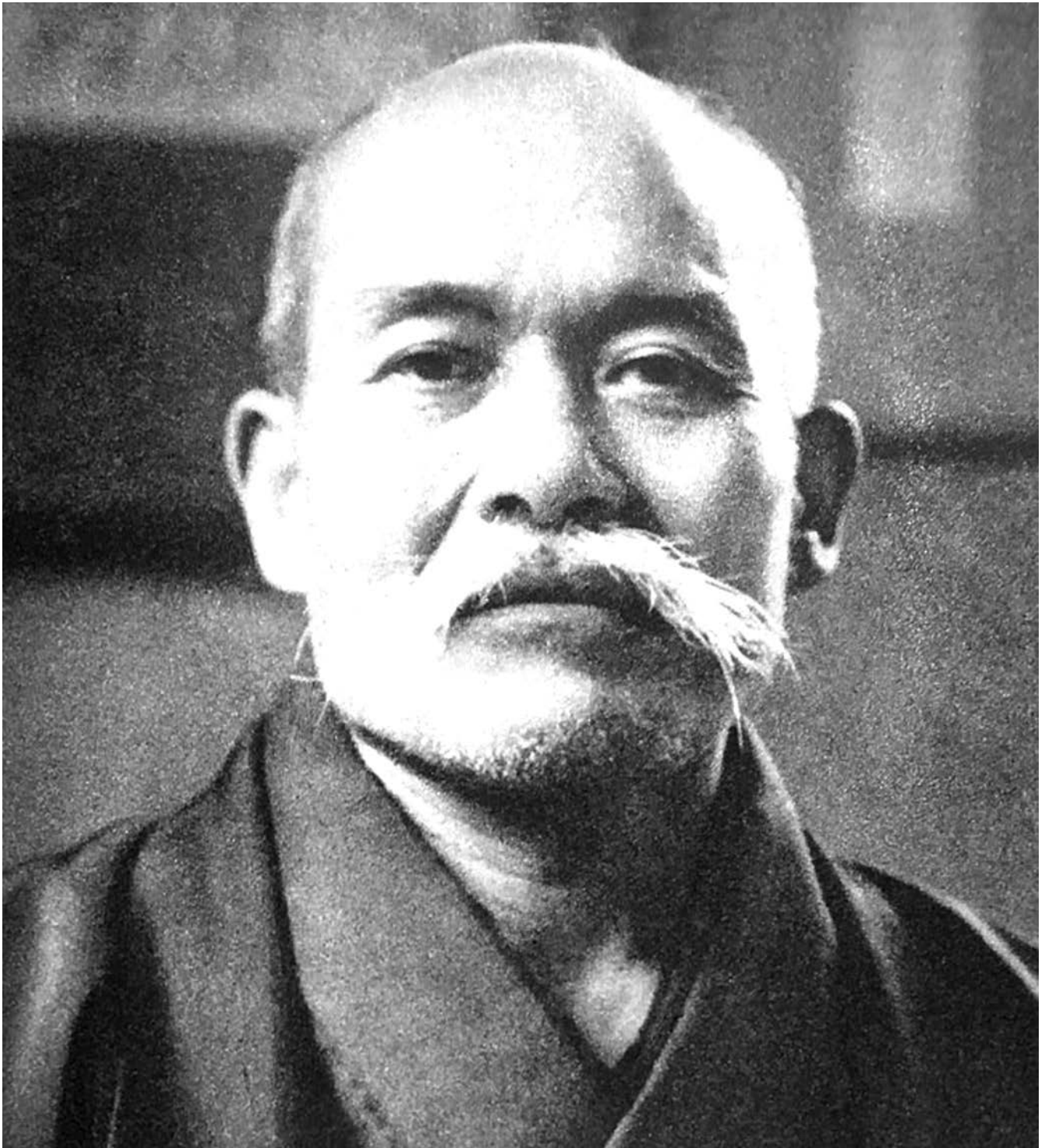
tela i duše (Misogi). Drugim rečima, Budo se rukovodi principom da, da bi čovek praktikovao poređak neba na zemlji, prvo je neophodno da ispravi sebe i prikloni se Deset hiljada stvari. Iz tog razloga sam posebno tužan zbog učenja onih koji malo znaju o pravom Budou o kome govorim i koji su umesto toga pali u militarističke forme borilačkih veština koje su se kasnije razvile u istoriji naše zemlje.

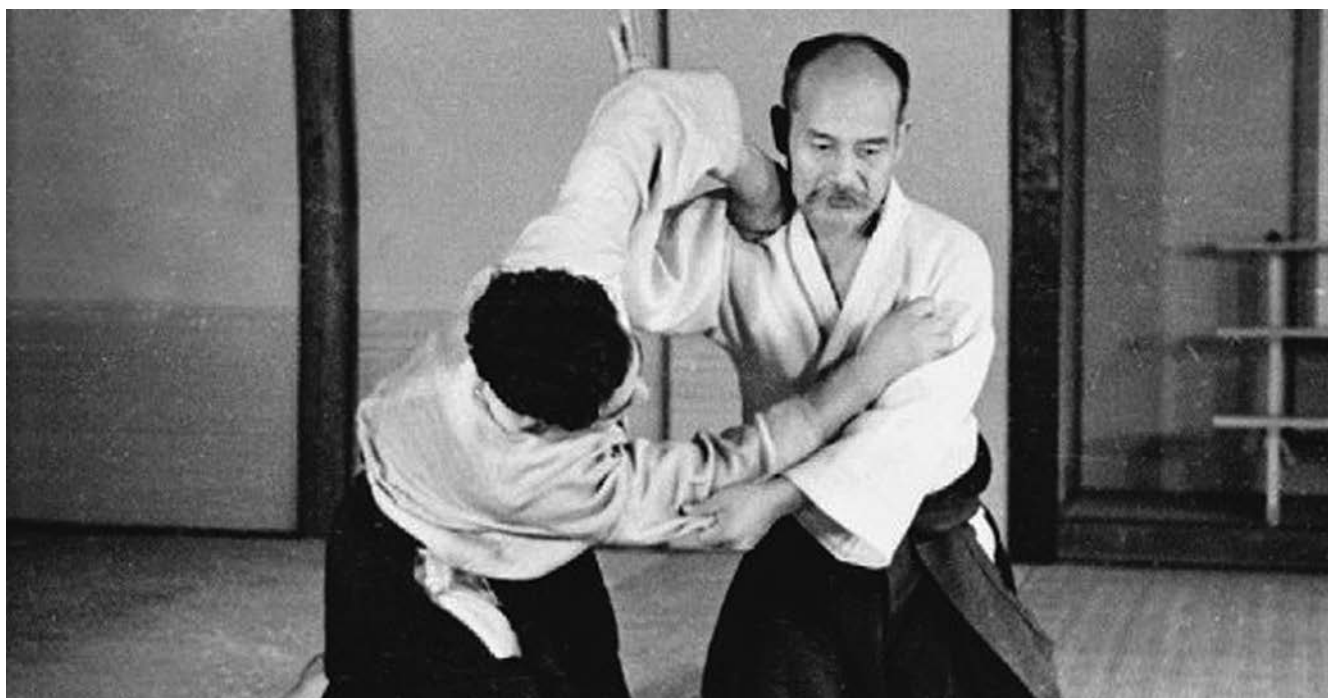
Čini se da mnogi ljudi imaju utisak da nikada nisam izgubio niti naišao na neuspeh. To nije tačno: ja sam, zapravo, imao mnogo neuspeha u svojoj prošlosti, od kojih je većina bila uzrokovana mojom slabošću.

O SENSEI MORIHEJ UEŠIBA

tekst je prvobitno objavljen u "Aikido" br.25 No 4, 1988. reprintovan u "USAF Eastern Region Newsletter" 1989.

prevod sa engleskog: Katarina Obradović

Jednom prilikom sam otputovao u prefekturu Kanagava da demonstriram Aiki zajedno sa treningom u lokalnoj policijskoj upravi. Tamo me je dočekaao moj partner koji se pokazao kao visoki instruktor džudoa. U jednom trenutku tokom demonstracije, kada sam pokušavao da objasnim određenu tačku, moj partner se opirao i ja sam mu tada povredio zglob.

Kao rezultat ovog iskustva, međutim, dobio sam važnu duhovnu lekciju o tome da se ne ponašam suprotno Putu i da uvek održavam ljubav prema svom partneru. Posle toga sam odlučio da potpuno zauzmem stav prave dobronamerne ljubavi.

Još jedan neuspeh u mojoj prošlosti dogodio se tokom posete malom ribarskom selu dok sam putovao po kraju. Tamo sam naišao na snažnog sumo rvača amatera koji je bio visok dobrih 6 stopa (preko 1,8 m prim. prev.) i težak preko 200 funti (oko 90kg prim. prev.). Brzo me je izazvao na borbu i ja sam prihvatio. Nisam bio poražen, ali nisam mogao da ga zgrabim zbog znoja koji je činio njegovo telo izuzetno klizavim. Vremenom smo oboje počeli da se zamaramo i u tom trenutku sam tada otkrio misteriozni način kontrolisanja nekoga vrhom jednog prsta tako što sam manipulirao njegovim kijem. Na ovaj način je rođen Aiki princip Tanren treninga.

Osvrćući se na prošlost na ovaj način, primetićete da sam doživeo mnogo neuspeha. Pa ipak, sa svakim neuspehom dolazila je nova lekcija ili tehnika, čiji je kumulativni rezultat bio završetak Puta Aikija.

Postoje, pored ovih priča, brojne druge o situacijama života ili smrti u kojima su me ljudi napali drvenim mačevima ili, u nekim slučajevima, oštrim sečivima.

Kroz ova različita iskustva uspeo sam da uđem u trening Puta Shugio (*strogi fizički trening prim. ured.*) koji nastavljam da praktikujem i danas.

KAO JEDAN LIST...

FRANKO GABRIELI

*Preuzeto iz časopisa
"AIKIDO"- Aikikaia Italia
iz decembra 1980.*

*prevod objavljen u
Aikido biltenu br.2
Aikido društva "Beograd"
oktobra 1982. god.*

Zbog svoje prirode on ne može potonuti. Slabašni listić plovi i prkosi moćnim talasima koji hoće da ga potope. Svom žestinom ogromne količine vode padaju na njega, ali snaga im nije nikakva, sila im se rastura pošto ne nailazi na otpor. Tako kada moćni talas naiđe sa jedne strane i obgrli listić vodenim rukama svoje moći on, onako sićušan samo se opusti i nastavlja ples, prepuštajući talas jednom laganim okretom, nastavljajući igru i dalje, i dalje...

Za trenutak se učini da je potopljen i potpuno izgubljen, ali već sledećeg momenta, evo ga gde ponovo izvire na površinu spreman da se poigra sa sledećim talasima punim snage. Nasuprot njemu, velike i snažne stene podnose dobro nalete vode, ali vremenom bivaju opustošene. List stalno nastavlja da plovi jer ne želi borbu, ne želi da se protivi. Nemojte biti kao stena, ponašajte se kao list. Rekao bih to početnicima.

Teoretisati je lako, a još lakše praviti ovakvo poređenje. Ali, moje razmišljanje ide malo dublje: Ne zahtevam da se čovekova priroda pobedi, nakon samo nekoliko jednostavnih časova treninga, ali hoću da se stvori početna varnica koja će nas baciti u susret aikidou, ne samo spolja već i iznutra. Spektakularna strana i tehnički izgled ove discipline, koja je zaista efikasna, izvedeni od strane velikog majstora, mogu nas zavarati i navesti na pomisao da kroz određeno vreme i određeni trening fizičkih vežbi možemo dostići isti rezultat. Ono što majstor prepoznaje kao vredno i verodostojno nije ništa drugo nego plod koji se rađa iz semena koje je mnogo vremena ranije zasađeno u dubinama njegove duše. Za njega, sve se sada

pretvara u jedan prirodan impuls. Tu više ne postoje neprijatelji koji napadaju, niti postoje tehnike, niti šeme borbe. Postoji samo jedna snaga, ona kosmička, ona iz koje svi dolazimo i ka kojoj težimo da se vratimo. Ta snaga jednom uhvaćena, izlazi spontano iz nas i omogućava nam da se krećemo i sklanjamo u svim pravcima. Ta snaga transcendentuje našu opštu želju i postaje instinkt. Tada se rađaju geometrijske figure i magija kretanja. Te reči mnogo puta izgovorene od učitelja Moriheja Uešibe, procvetavaju spontano iz naših usta: krugovi, trouglovi, kvadrati i noge se kreću, kukovi okreću, ruke isto tako. To je aikido, snaga tandena, mesto u našem telu odakle izvire snaga, a koje kao izvor svoga napajanja koristi tehnike disanja.

Sve ovo početnik treba da sazna što je moguće pre. Naravno, ove komponente, ako se površinski posmatraju, posebno ako je njihovo izvođenje povereno nedovoljno zrelim osobama, mogu postati stožer oko kojeg će se vrteti aikido. Ali kod majstora, onih pravih, može se naslutiti da postoji nešto više snage. Nije ona proizvedena iz njihove muskulature i okretnosti. To je nešto kao intuicija koja im dozvoljava da preduhitre akcije napadača. Početnici moraju biti obavešteni o svemu, potrebno je da nauče i vide pravi aikido, a isto tako da se upoznaju da je za njegovo vežbanje potrebno mnogo muke i mnogo godina. Neophodno je da oni uče ne samo posmatrajući spoljne oblike aikidoa, već i da naslute onu unutrašnju snagu oči-

gledno sakrivenu u našim dubinama, jer samo tamo u najdubljim prostranstvima duše mogu pronaći pogodan teren za sićušno seme iz koje će se roditi osnova aikidoa.

Neko će se suprotstaviti svemu ovome i reći da je previše zahteva za one koji započinju sa vežbanjem, ali nije tako. Onaj koji kreće, dobro informisan o teškoćama koje će susresti, odnosno, postane svestan pravih vrednosti onoga čega se prihvatio, biće zaštićen od bilo kakvog razočarenja u toku svog puta i znaće uvek da pronađe u sebi snagu koja će ga stalno osveščivati da bi nastavio sa svojim hodom napred.

Aikido je težak, zato što je put ka jednostavnosti, a sve što je jako jednostavno, izaziva pobunu

u našem mozgu. Želimo da pronađemo neke vrednosti i objašnjenja za njih, valjane razloge, opipljive dokaze. Naša epoha više nije epoha vere, a kada čovek izgubi veru, pogotovo veru u sebe, ostaje razočaran i kolebljiv. Treba obnoviti tu veru, ali ne korišćenjem naučnih faktora, društvenih položaja, uspehom na sportskom polju itd. Treba zadržati uverenje da smo samo deo univerzalne snage koja je bezgranična i neuništiva.

Jednom kada smo pridobili poverenje u sebe, više nam ništa neće biti nemoguće, jer kao suštinsko ostaje samo pitanje naše volje. Dakle, prihvatimo se "puta" jednostavnosti koji je tu da bi nas vodio pravim stazama. Tako ćemo

naučiti da "slušamo" nas same, potpuno i iskreno, i tek tada ćemo imati tačnu procenu svojih mogućnosti.

Kao zaključak, a kao pomoć početnicima, preradiću jednu zen priču, odnosno objasniću je.

Priča govori o čoveku i kravi. U njoj je sadržano 10 epizoda, punih dubinskih značenja.

U prvoj je traženje. Čovek se udaljava od svoje kuće i svoje svakodnevne sigurnosti da bi pronašao kravu u surovj i opasnoj šumi. U drugoj je podsticaj. Najzad, otkriva tragove životinje. U trećoj imamo viđenje. Čovek vidi kravu. U četvrtoj je zarobljavanje. To je najteže. Životinja želi da živi slobodna, ali čovek joj prinudno oduzima slobodu i vezuje je.

Životinjski bes je ona negativna materijalna snaga. Protiv nje čovek ne okleva već koristi bič. Samo tako ima apsolutnu premoć nad otporom životinje. Peta epizoda je kontrola. Sada pošto je životinja zarobljena i ukroćena, ide disciplinovano na ispašu, ali uvek nadzirana sa posebnom pažnjom. U šestoj je opuštanje. Da bi doveo sad već ukroćenu životinju, čovek joj se penje na leđa i posmatra stvari koje ranije, za vreme svog zabrinutog traganja za njom, nije imao vremena da vidi. U sedmoj imamo razdvajanje. Pošto se vratio kući, oslobađa kravu i više ga se ništa ne tiče, bič mu nije potreban, konop - isto tako. Osmo je prazna. Čovek i krava. Ništa više nema važnosti, ništa ne služi za razumevanje

ničeg. Povratak karakteriše devetu epizodu. To je povratak izvoru jednostavnijih stvari, večnom kretanju, bez problema.

Čovek ne izlazi više iz kuće, ostaje zatvoren u potpunoj slobodi. Deseta epizoda je ono što čovek, ovladavši jednostavnošću vidi. Sada on poseduje pravo bogastvo. Sada se može kretati, ići u grad, vratiti se kući, susretati ljude, pričati, čutati, osećajući se pri tome opušteno i u harmoniji (wa - jap.) sa svim.

Značenje ovih deset epizoda je očigledno. One su ovde date zato što mogu biti pokazatelji naših svakodnevnih problema. Isto tako i onih u aikidou.

Početak koji se baca sa žarom na prve teškoće tehničke prirode, ako postane svestan sledećih poteškoća, je baš kao čovek koji je tražio kravu. Tražio ju je sa naporom, pronalazi je, ukroćuje je i tek kada ju je vratio kući video je da to sve i nije važno, da krava možda nikad nije ni postojala, ili ako je bila tu, ona nije imala nikakvu vrednost. Ono što vredi je zapravo ono što dolazi iz nas samih, polagano, preko puteva vrlo često različitih, ali uvek teških. I tako sve do praznog i još dalje, dok ponovo ne pronađemo naše pravo biće.

*ilustracije:
TRYXCICLE
the Buddhist
review magazine
(osim slike lista i talasa)*

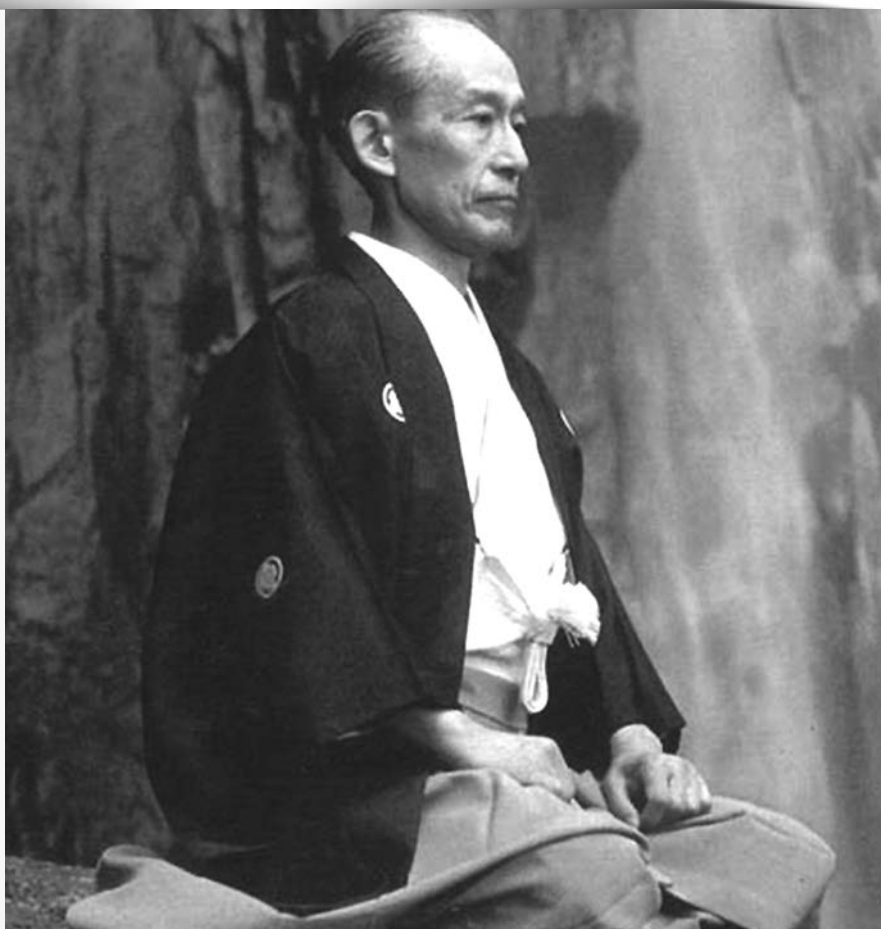
SEĆANJE NA DRUGOG DOŠUA

KAZUO ČIBA
8.DAN

*Sećanje Kazuo Čibe senseija
na drugog došua Kišomaru
Uešibu objavljeno je 1999.
godine u letnjem izdanju
Sanshoa*

preneto sa: Aikidosphere

*prevod sa engleskog:
Katarina Obradović*

Kad sam počinjao da pišem o uspomenama na drugog Došua shvatio sam da ne postoji nijedan jedini incident među mnogim sećanjima koja imam o njemu koji bi se mogao smatrati dramatičnim. Uzgred, ovo me je nateralo da sagledam njegovu ličnost u novom svetlu, pomoglo mi je i da shvatim značajne razlike u odnosu koji sam imao sa njim u poređenju sa njegovim ocem osnivačem. Kako bih ukratko opisao te razlike: Drugi Došu pred-

stavlja moć Meseca dok osnivač predstavlja Sunce.

Miran temperament Drugog Došua zajedno sa postojanjem snažne samokontrole i velika inteligencija učinili su ga čovekom koji je bio majstor skromnosti, pravi gospodin. Iako je bio čovek sa dubokim ponosom, uvek je bio skroman i pažljivo je birao reči kada bi govorio. Nikada ga nisam video da je nekoga uvredio. Bio je visoko disciplinovan u svojim fizičkim aktivnostima čak i u uobičaj-

jenim aktivnostima poput sedenja, hodanja, razgovora, pijenja čaja, itd. U tim svakodnevnim aktivnostima kao i u aikidou stvarao je ambijent visoko kultivisanog plemstva koje me je često podsećao na prefinjenu dvorsku kulturu.

Nepotrebno je reći da se njegov aikido nije mogao uporediti ni sa čijim koga sam ikada poznavao. Bio je to potpun fizički izraz njegove filozofije aikidoa; nije postojao ni najmanji jaz između onoga u šta je verovao da je aikido i načina na koji ga je vežbao. Kada bih uporedio karakteristike aikidoa Drugog Došua i Osnivačev aikido, rekao bih da je Osnivačev aikido u potpunosti bio izraz bori-lacke moći kao dela žive sile koja je bila povezana sa evolucijom univerzuma. S tim u vezi, Osnivač je pokušao da prenese poruku proisteklu iz dijaloga koji je vodio sa bogovima u svojoj svakodnevnoj verskoj praksi. Nasuprot tome Drugi Došu je izrazio svoje filozofsko uverenje u harmoniju prirode, pa je stoga "ići svojim tokom" bio dominantan deo njegovog aikidoa. Možda nije bio toliko borilački kao kod njegovog oca, ali je njegov napor i bio u tome da naglasi da aikido nadilazi borilačko.

Kao što znamo, Drugi Došu je napisao mnogo knjiga o aikidou, a dosta ih je prevedeno na engleski. Ne mogu da sudim o kvalitetu

engleskog prevoda, ali je dobro pisao na japanskom i dokazao je da je majstor stila. Njegovi spisi pokazuju da je imao veliko znanje o kineskim i japanskim klasicima, zajedno sa savremenim obrazovanjem. Smatra se da je takava mešavina nešto što čini kulturnog čoveka u Japanu.

Među mnogim knjigama koje je napisao, njegova prva, objavljena 1958, meni je najprivlačnija. Ona je odgovorna za sudbonosni izbor aikidoa za moj životni put. Osim toga, ta knjiga izražava njegovu strast i nepokolebljivu veru na putu aikija, osećaj odgovornosti koji je nasledio od svog oca i pokazuje njegovu odlučnost da prenese aiki u društvo u vreme kada se japanski narod još nije potpuno oporavio od poraza u drugom svetskom ratu, posebno u pogledu njihovog nacionalnog uverenja.

Poricanje nerazdvojne vrednosti nacionalne kulture, istorije i tradicije bila je dominantna struja

napomena: sve fotografije u tekstu su, osim prve, prenete iz knjige "Aikido" Kišomaru Uešiba izdate 1974. god. Na njima su Kišomaru Uešiba kao tori i Kazuo Čiba kao uke.

nakon predaje Japana 1945. To nije bilo samo posledica gubitka samopouzdanja Japanaca zbog gubitka rata već je proizlazilo i iz politike koju je zastupao Glavni štab okupatorske vojske. Iako je materijalno i ekonomski Japan počeo da jača i povećeva svoju snagu izazvanu industrijskim bumom podstaknutim Korejskim ratom koji je izbio 1950, Japan se i dalje psihološki borio da definiše svoj identitet.

Verujem da je kroz svoju prvu knjigu Drugi Došu dospelo u srca mnogih pojedinaca i dao Japancima model za vaskrsnuće njihovog nacionalnog ponosa. Knjiga prikazuje prelazak aikija, oživljenog iz japanske tradicije u novi oblik života i time daje primer prihvatanja tradicije kao izvora evolucije u savremenom društvu. Nakon smrti Drugog Došua stariji učitelji u Hombu dođu izjavili su da je Osnivač otvorio put Ne – puta, a da je drugi Došu popločao taj put svima nama. Nisam siguran da se u potpunosti slažem sa ovim, ali ipak nema sumnje da je Drugi Došu posvetio ceo svoj život da put aikia učini dostupnim običnim ljudima, umesto da ograniči pristup samo eliti što je i bila tradicija pre kraja Drugog svetskog rata. Aikido kakav ga danas znamo, rezultat je životnog dela Drugog Došua, osećaja odgovor-

nost i duboke posvećenosti da aikido postane vlasništvo čitavog čovečanstva. Što više razmišljam o tome, sve više cenim posao koji je izabrao da obavlja i cenim njegova postignuća.

Moj prvi susret sa njim lično dogodio se 3. februara 1958. kada sam ga sreo u predvorju njegove kuće u Šinjukuu u Tokiju. Nakon što sam pročitao njegovu prvu knjigu, koju sam slučajno pronašao u knjižari u centru Tokija, bio sam odlučan da postanem Učideši osnivača. Spakovao sam svoje stvari, uključujući i futon za spavanje u ogroman paket i poslao na njegovu adresu stanovanja (Hombu Dođu i njegova rezidencija bili su u istoj zgradi) pre mog dolaska na razgovor. Učinio sam to namerno da pokažem svoju čvrstu odlučnost da postignem svoj cilj i da postanem Učideši. Nisam mu pisao jer sam znao da će pismo biti ili odbijeno ili ignorisano.

Drugi Došu je stajao u centru gornjeg ulaznog hodnika kada sam pozvonio gledajući me dole. U donjem delu ulaznog hodnika video sam svoj paket kako stoji i zauzima puno prostora. "Je li ovo tvoje?" pitao me je. Priznao sam da jeste i naveo razlog zašto sam došao rečima koje sam pre nego što sam stigao već pripremio i bio uvežbao. Govorio sam kratko i jasno pokazujući time svoju nepokolebljivu nameru. Mirno me je saslušao i bio hladan kao led bez ikakvih emocija. "Ne uzimamo više nikakve Učidešije kao nekada. Pa, uzmi svoj paket i idi.", rekao mi je.

Bio je vitak, srednjeg rasta sa gustom crnom kosom i nosio je okrugle naočare. Nisam mogao da vidim nikakav izraz na njegovom licu osim u njegovim očima koje su otkriva moć beskompromisne odlučnosti. Ipak, dobro sam znao šta mogu da očekujem pa sam počeo sa drugom fazom moje taktike koju sam pripremio u svrhu postizanja svog cilja. Uzeo sam svoj paket iz ulaznog hodnika, izašao napolje i seo, odlučan da sedim bez pomeranja dok me ne prime. Mogli bi pomisliti da je, uprkos onome što sam rekao na početku ovog članka moj prvi susret sa Drugim Došuum bio ipak dramatičan. Što se mene tiče, nije bio! Sve se odvijalo onako kako

sam i očekivao, baš kao i neki scenario za predstavu koju je neko uvećavao iznova i iznova, a ceo susret nije ni trajao više od 5 minuta.

Mora da je tada on imao trideset osam godina. Nije prošlo dugo nakon što je uspeo da ubedi svog oca da otvori vrata javnosti izvođenjem prve javne demonstracije 1956. godine. Kada se setim svojih sedam godina života kao Učidešija pre nego što sam poslat u Britaniju 1965. pretpostavljam da je njegov strateški cilj tada bio i da prenese poruku aikidoa kao nove borilačke veštine za novo doba. Čvrsto je postavio svoj strateški cilj, i taktički korak po korak, tačku po tačku, sa zapanjujućim strpljenjem i postojanošću radio dok ga nije postigao. Bio je izrazito drugačija osoba u odnosu na svog oca. Pošto se razlikovao i fizički i psihički od njega, a i zato što se vreme promenilo, nije mogao da se bavi borilačkom veštinom na način kao što se on bavio. Ipak na kraju krajeva, smatram ga istaknutim majstorom na sebi svojstven način.

Kao što sam ranije napomenuo, on predstavlja moć meseca a njegov otac moć sunca. Dok sunce simbolizuje dominantnu, uzdižuću ekspanzivnu silu poput vatre, mesec predstavlja hladan inte-

lekt, introspekciju i sintezu, poput kvaliteta vode. Isti kvalitet vidim u mnogim snalažljivim vojnim strategijama koji su ostavili pečat u istoriji. Iako je moj prvi susret sa Drugim Došuum bio prilično hladan imam sećanja na njega sa toplinom u srcu. U svom dnevniku napisao sam 1. maja 1958 godine, nekoliko meseci nakon što sam primljen za učidešija sledeće:

"Vaka Sensei (mi smo ga zvali ovako, što znači mlađi majstor, za razliku od O-Senseija, što znači veliki ili stari Učitelj) i gospodin Seko (stari učenik O-Senseija koji je u to vreme bio član Upravnog odbora Hombu Dođoa) vratili su se u 23:30. Nakon što sam zatvorio prednju kapiju, počeo sam da im služim sake, kako su naredili. Delovalo je da su već bili popili jer su bili raspoloženiji i otvoreniji. Gospodin Seko me tada uhvatio za rame i rekao mi: "U današnje vreme nema mnogo dobrih mla-

dića poput vas. Međutim, morate trpeti mnoge teškoće i biti disciplinovani dok trenirate u ovom dođu. Budite pozitivni, sve kroz šta prođete postaće podloga za vaš unutrašnji razvoj i rast dok ne postanete čovek od suštine."

To me je toliko zbunilo jer sam ga video samo nekoliko puta pre toga. Osim toga mirisao je na alkohol (u to vreme nisam mogao da pijem). Onda sam se još više iznenadio kada sam čuo šta mi je Waka Sensei rekao. Glasno me je pozvao imenom: "Čiba, slušaj, nemoj ukirati gospodinu K. na predstojećim demonstracijama u Kavasakiju. On je malo tvrd i ne želim da rizikuješ." (Ne znam kako je saznao da se spremam da ukiram gospodinu K. na njegov zahtev, na trećoj javnoj demonstraciji koja je zakazana u oktobru na krovu robne kuće.)

Kakve sam sreće imao kao budući učideši pod okriljem takve fine gospode kakvi su bili. Moram se još više truditi na svom treningu ne bi li zadobio njihovu naklonost.

Na mnogo načina ja sam tokom svoje karijere u aikidou bio buntovni učenik, ali Drugi Došu je uvek bio ljubazan i fin prema meni i imao sam osećaj da mi veruje na neki način.

Nakon što sam 1978. dao ostavku u Hombu Dođou zbog neslaganja oko opšte politike dođoa, uključujući i pitanja o inostranstvu, iznenada mi je on sam došao u posetu u selu u kome sam živeo. Divno sam se proveo sa njim dok sam mu prao leđa u prirodnom izvorskom kupatilu i za trpezom u japanskoj gostionici specijalizovanoj za prolećna kupanja. Vratio se za Tokio sledećeg jutra. Verujem da je došao da me poseti da se uveri da sam dobro.

Na kraju, u mnogim knjigama koje je napisao pronašao sam prelepe pasuse i odlomke o putu aikidoa. Možda i previše očekujem, ali nisam u potpunosti zadovoljan istorijskim prikazom aspekata same veštine. Na mestu Drugog Došua on je bio odgovoran za uspostavljanje autentične istorije veštine. Što se mene tiče to još uvek nije kompletno. Da bi se smatrala autentičnom istori-

jom, treba da nastoji da otkrije objektivnu istinu i da bude u stanju da se suprotstavi kritikama generacija koje dolaze. Iskreno se nadam da je Treći Došu svestan toga i da prihvata kao svoju odgovornost potrebu da dovrši ono što je ostalo nedovršeno.

Pisanje istorije borilačke veštine zahteva ljudski kvalitet više nego kvalitet pisanja ili kvalitet veštine majstora borenja, posebno kada se sam autor nalazi u središtu istorijskog razvoja veštine. To zahteva perspektivu i nepristrasno i objektivno oko, zajedno sa dubokim razumevanjem i velikim interesovanjem za ljudsku prirodu i njene dinamične susrete. Ovo očekujem da vidim u novoj eri Trećeg Došua, koji stoji u centru svega kao veliki majstor treće generacije.

Hvala Vam, Drugi Došu, na ljubaznosti prema meni i na poslu koji ste obavili kroz koji ste mnogim ljudima širom sveta dali priliku da obogate svoje živote, na prilici koju ste učinili dostupnom svima. Molimo Vas da se dobro odmorite.

Gašo (dlanom o dlan)
K. Čiba, 5. aprila 1999.

UKUS BANZOVOG MAČA

UMETNOST, FILOZOFIJA, KULTURA, JEZIK, JAPAN

ONNA-BUGEISHA ONNA-MUSHA MIT ILI STVARNOST

VESNA STRAHINIĆ
3.DAN

U “zapadnoj” kulturi, termin “samuraj” predstavlja neustrašivog ratnika feudalnog Japana. Zapadni svet, pre svega Holivudska “kultura”, ispisala je nove stranice japanske ratničke istorije, prilagođavajući je svojim potrebama i kulturi zapada. Samuraj je predstavljen kao razmetljivi muškarac, pun samoljublja, dok su žene Japana opisane kao potpuno potčinjene i bez ikakvog glasa. Istina je ipak malo drugačija.

Na prvi pogled, žena-ratnik (onna-bugeisha, onna-musha) je

skoro pa mitsko stvorenje. Prema mnogim pisanim izvorima uloga žene u istorijskim dešavanjima je samo iza kulisa: u palatama, većnicama i privatnim prostorijama u kojima su se donosile odluke, sklapali savezi i odvijale intrige. Kao supruge, ćerke i majke, smatra se da žene nisu mogle da izvrše veći uticaj na političke igre iza zatvorenih vrata. Ipak, savremena istorija nesumnjivo je dokazala da su žene više klase Japana igrale važnu ulogu u istoriji zemlje. (Istraživanja pokazuju da su Japanke učestvovala u bit-

kama mnogo češće nego što je to prikazano u istorijskim knjigama. Kada su testirani ostaci sa mesta bitke kod Senbon Matsubaru iz 1580. godine, 35 od 105 tela bile su žene. Istraživanja na drugim lokalitetima dala su slične rezultate.)

Žena samuraj kao ratnik, naprotiv, izgleda da gotovo i ne postoji. Međutim, iako je autentičnih izveštaja o borbama žena relativno malo u poređenju sa ogromnom količinom materijala o muškim ratnicima, oni postoje u dovoljnom broju da nam omoguću da smatramo podvige žena ratnica najvećom neispričanom pričom u istoriji Japana. Tokom perioda od osam vekova, žene ratnice su se nalazile na ratištima, ratnim brodovima i zidovima zamkova.

Uprkos zabrudama savremene filmske i zabavne industrije, žene ratnici nisu bile retkost u feudalnom Japanu. Onna-bugeisha (女武者) - žene koje su branile domaćinstvo i Onna-musha (女武者) - žene koje su učestvovala u ofanzivnoj borbi, pripadale su klasi bushi i osim što su brinule o svom domaćinstvu i zemlji (preuzele su ulogu upravnika poznatih kao jito), imale su i dužnost da ih štite. Kao i njihove muške kolege,

bile su obučene u borilačkim veštinama i nosile su oružje. Za razliku od katane koju univerzalno koriste samuraji, najpopularnije oružje po izboru onna-bugeisha je naginata (koplje sa zakrivljenom oštricom nalik maču, relativno lagano). Naginata se pokazala kao vrlo korisno oružje za držanje protivnika na distanci, a posebno je bila efikasna protiv vojnika na konju. Tokom perioda Edo, stvorene su mnoge škole fokusirane na upotrebu naginate. Mnoge žene ratnice bile su odlični strelci, pa su luk i strele bile njihov izbor. Koristile su i kaiken, bodež koji su tradicionalno nosili samo samuraji, a koji je bio korisniji u bližoj borbi. Prema nekim izvorima, čak i ako nije volela oružje, onna-bugeisha je morala da nosi kaiken uz sebe sve vreme ukoliko je bila udata. Sve pripadnice bushi klase bile su dobro obučene za borbu noževima ili u tantojutsu-u. Bile su obrazovane, posebno u oblasti nauke, matematike, književnosti i diplomatije.

Iako su često koristili različita oružja, zbog različite snage i sposobnosti, žene ratnice bile su obučavane zajedno sa samurajima, koristeći iste metode i pridržavale su se istih standarda i od njih se isto očekivalo. Pol je bio manje važan od socijalnog statu-

sa, pa su tako žene rame uz rame sa svojim muškarcima, branile svoje domove, svoje porodice i svoju čast.

Priča o ženama ratnicama u Japanu počinje 200. godine nove ere, kada se dogodilo nešto sasvim nečuveno. Car Chuai, tada vladajući monarh, neočekivano je poginuo u bici, navodno zato što nije poslušao želju duha - poznatog kao kami - da napadne Koreju. Ali to nije bio neobičan deo. Njegova žena, poznata kao carica Jingu, bila je besna zbog smrti muža i zaklela se da će ga osvetiti. Prema "Nihon Shoki" (Istorija Japana), Jingu je progonila i ubila pobunjenike koji su ubili njenog muža. Njena krvožednost još nije bila zadovoljena, pa je, iako trudna, povelala vojsku u osvajanje "obećane zemlje" (Koreje). Dok su mnogi stvarni datumi i događaji istorijski kontroverzni i smatraju se legendom, priča o carici Jingu ostavila je trag u japanskom društvu i predstavlja prvi primer onna-musha, žene ratnika.

U delu Stivena Turnbula „Žene Samuraji 1184–1877“, opisan je uspon Himiko, navodne čarobnice, ali najverovatnije visoke sveštenice ili šamana, koja je vladala zajedno sa muškim kolegom. To je bio obrazac tog vremena, gde

je žena preuzimala činovničku ulogu, a muškarac administrativnu. Ipak, primećuje Turnbull, postojali su dokazi koji sugerišu da su žene poput nje igrale značajniju ulogu od ove. „Arheološko istraživanje grobnica vladarki iz 4. veka otkrilo je prisustvo oklopa i oružja, pa je moguće da su one vodile trupe u bitku, baš kao što je legenda o Jingu”. Tokom 5. i 6. veka došlo je do pojave žena vladara, sa ukupno osam carica, a kasnije je usledio uspon slavnih žena ratnika, kao što su Tomoe Gozen i Hangaku Gozen.

Tomoe Gozen jedna je od najpoštovanijih ženskih figura u japanskoj istoriji i najpoznatiji primer onna-musha. U epskom tekstu poznatom kao “Priča o Heike”, napisanom u 14. veku, ona je opisana kao „posebno lepa, sa belom kožom, dugom kosom i šarmantnim crtama lica”. Bila izuzetan strelac i mačevalac, bila je ratnik “vredan hiljadu ratnika, spremna da se suoči sa demonom ili bogom, na konju ili pešice...”

Nosila je oklop, ogroman mač i moćni luk, i “učinila je više hrabri-

jeg dela nego bilo koji drugi ratnik.”

Njen uspon je počeo u bici kod Kurikaradani tokom Genpei rata (1180-1185) između klanova Taira i Minamoto. Prema predanju, Tomoe se borila za klan Minamoto, vodeći 300 samuraja do pobeđe protiv 2.000 ratnika klana Taira predvođenih istaknutom onna-musha, Hangaku Gozen. Ovo je bio ključni trenutak u japanskoj istoriji jer je označio uspostavljanje prvog šogunata, poznatog kao Kamakura šogunat.

Tomoe je bila neustrašiva ratnica pod čijom komandom je bilo hiljadu ljudi. Odbijala je da se povuče čak i kada su joj muški protivnici nudili priliku zbog njenog statusa žene. Nakon njenog uspeha u Genpei ratu, postala je prvi pravi general Japana.

Poslednja zabeležena bitka Tomoe Gozen bila je bitka kod Awazu. Nakon što je njen gospodar smrtno ranjen, Tomoe je neustrašivo uletela među trideset neprijateljskih konjanika i zarobila a zatim ubila njihovog vođu, poznatog ratnika Onda no Hachiro Morishige. Lik Tomoe Gozen je nakon toga izbledeo iz javnosti, ali druge žene ratnice, poput Nakano Takeko, krenule su njenim stopama. Tomoe se pamti do današnjih dana i smatra se osnivačem borbe naginatom.

Žene Japana borile su se na svim frontovima ratne istorije

Japana. Kako se tokom vremena menjala kultura i politička slika, tako je domaćinstvo postepeno postajalo ženska glavna arena. Početak Edo perioda u 17. veku doveo je do toga da se kult onnabugeisha i onna-musha postepeno gubi, kao rezultat neokonfučijanske filozofije i važnosti koja se stavlja na brak u odnosu na ratničke veštine. Muškarci samuraji su se povukli iz borbi i umesto toga postali birokrate, dok je ženama zabranjeno da putuju i da se bore. Oživljavanje interesovanja za žene-ratnice i moralna obuka povezana sa borbom naginatom pružili su izvesni predah ženama tokom Tokugava perioda, ali je to kratko trajalo. U stvari, ad-hoc grupa ženskih ratnika, predvođena Nakano Takekko, koja se borila i umrla u bici kod Aizua 1868. godine, smatra se poslednjom bitkom za opstajanje kulta ženaratica. Iste godine, Meidži restauracija označila je početak Meidži

ere, tokom koje je Japan prošao brzu modernizaciju. Samurajska klasa je pala sa vlasti, a njihove vojne privilegije su nestale. Ali Japan je i dalje cenio samuraje, uključujući i svoje ratnice.

Godine 1881, carica Jingu je postala prva žena predstavljena na japanskoj novčanici. Iako njeno pravo lice nikada nije tačno profilisano zbog nedostatka dostupnih izvora, ovo priznanje je učvrstilo njeno nasleđe i najavilo obnovljeno interesovanje za neustrašive ratnice: onnabugeisha i onna-musha.

Japanske žene ratnice danas postoje samo na stranicama istorije, a njihovi borbeni dani su davno završeni. Ipak, preostala je još jedna važna bitka koju ove hrabre žene ostavljaju budućim generacijama u nasleđe: borba protiv zaborava.

Izvori:

Rochelle Nowaki, "Women Warriors of Early Japan" - <https://hilo.hawaii.edu/campuscenter/hohonu/volumes/documents/WomenWarriorsofEarlyJapanRochelleNowaki.pdf>

"The forgotten tales of the female samurai" - <https://www.catawiki.com/en/stories/6061-the-forgotten-tales-of-the-female-samurai>

The onnabugeisha – 8 Facts About Japan's Female Warriors -

<https://www.museumfacts.co.uk/the-onnabugeisha-and-facts-about-japans-female-warriors/>

Onnabugeisha: Female Samurai Warriors of Feudal Japan, 1800s - <https://historydaily.org/female-samurai-warriors-of-japan>

UMEĆE RATOVANJA

SUN CU

故善攻者敵不知其所守善守者敵不知其所攻

"Vešt u napadu je onaj komandant čiji protivnik ne bi znao šta da brani; vešt u odbrani je onaj čiji protivnik ne bi znao šta da napada".

Oko 500 godine pre naše ere Kinez Sun Cu napisao je delo "UMEĆE RATOVANJA", najstariju na svetu raspravu iz oblasti vojne misli.

Sun Cu ili Sun Cu Vu (Sun Tzu Wu) je rođen 544 p.n.e. u državi Či (dinastija Či je vladala Kinom skoro hiljadu godina 1122.- 256 p.n.e.) i o njemu ima vrlo malo podataka. U njegovom imenu slovo Wu znači „vojno“ odnosno „borilačko“ kao u wu shu - borilačke veštine.

Bio je savremenik Konfučija i Lao Cea u Kini i Pitagore u Grčkoj.

"Knjiga Umeće ratovanja, čije tekstove je pre više od dve hiljade godina napisao i sakupio zagonetni kineski ratnik i filosof Sun Cu, i dan-danas predstavlja verovatno najznačajniju i najuticajniju studiju o strategiji ratovanja. Savremeni azijski političari i šefovi država proučavaju je isto toliko pažljivo kao što su to činili vojskovođe i vojni stratezi tokom prethodnih dve hiljade i više godina.

U Japanu, u kojem je gotovo preko noći nastao preobražaj feudalnog sistema u kapitalistički način privređivanja, knjiga Umeće ratovanja nije prestala da se izučava na fakultetima, a strategija izneta u njenim klasičnim tekstovima s podjednako

spremnosti se primenjuje na modernu politiku i poslovanje. Neki u Japanu vide pravu potvrdu istinitosti čuvene Sun Cuove izreke iz ovog klasičnog dela: „Najbolje je pobediti bez borbe.“

Kao anatomska studija o sukobljenim stranama, Umeće ratovanja može se primeniti i na bilo koji drugi vid suparništva i sukoba, i to kako na ličnom tako i na međunarodnom planu. Cilj ove studije je da se postane nepobediv, da se pobedi bez borbe i da se, shvatanjem fizičkih, političkih i psiholoških aspekata borbe ostvari snaga kojoj nema premca.^[1]

[1] Iz predgovora prevodioca Tomasa Klirija jednom od engleskih izdanja "Umetnosti ratovanja".

• **Iz četvrtog poglavlja, Taktička uputstva, od ukupno trinaest, prenosim misli o taktičkim upustvima i o tome kako izbeći poraz, Sun Cu nas uči:**

Dobri su borci, u stara vremena, najpre sebe spremali da ih neprijatelj ne bi bio kadar pobediti, a zatim su vrebali mogućnost da pobeđe neprijatelja.

U vašim je rukama da se sami sačuvate od poraza, a priliku da pobedite neprijatelja pružaće vam sam neprijatelj.

Na taj način, dobar je borac u stanju da sebe samog sačuva od poraza, ali poraz neprijatelja ne zavisi od vas.

Otud izreka: Možemo znati kako se pobeđuje, a da ne budemo u stanju da pobedimo.

Težnja da se osiguramo od poraza nameće nam odbrambenu taktiku; težnja da pobedimo neprijatelja traži od nas da pređemo u napad.

Oslanjati se na odbranu znak je nedovoljne snage; napadati, odraz je izobilja snage.

General koji je vešt u odbrani prikrija se u najskrivnijim delovima zemlje; onaj koji je vešt u napadu svetleće sa najviših visina neba. Tako i mi možemo birati: da se sačuvamo ili da izvojujemo potpunu pobeđu.

Sagledati pobeđu onda kada je i prosečan čovek vidi, nije vrhunac mudrosti.

Nije vrhunac mudrosti ni u tome da pobedimo i da cela imperija pri tom kliče: "Slava Tebi, pobeđniče!"

Podići sa zemlje jeseni list nije znak velike snage; videti sunce i mesec nije dokaz oštra vida; čuti grmljavinu groma nije dokaz izvežbana sluha.

Naši preci nisu nazivali veštim borcem onog koji je samo pobeđivao, već onoga koji je sa lakoćom sticao pobeđe.

Pobeđe njegove nisu mu donele uvažavanje ni da je mudar ni da je hrabar.

On je pobeđivao, jer nije dopuštao da mu se potkrade greška.

Izbeći greške znači učvrstiti izvesnost pobeđe, a to dalje znači pobediti neprijatelja koji je već pobeđen.

• **Iz trećeg poglavlja, Vođenje rata, prenosim misli o vladaru i vojsci. Sun Cu nas uči:**

Tri su puta kojima vladar može da nanese nesreću svojoj vojsci:

- ako naređuje vojsci da nastupa ili da odstupa, a nije svestan toga da vojska nije u stanju da izvrši njegovo naređenje, već je to naređenje samo sputava;

- ako pokušava da rukovodi vojskom na isti način kojima se upravlja državom, ne poznajući prilike pod kojima vojska živi;

- ako svojim oficirima izdaje zadatke ne vodeći pri tome, usled nepoznavanja vojnih načela, računa da dejstva treba prilagoditi okolnostima.

- Pobeđiće onaj koji zna kada se treba boriti i kada se ne treba boriti;

*slika:
Spomenik Sun Cu
Yurihama, Tottori,
u Japanu*

- pobeđiće onaj ko zna da rukovodi i nadmoćnijom i slabijom snagom;
- pobeđiće onaj čija je vojska prožeta jednim duhom u svim redovima svojim;
- pobeđiće onaj ko pripremajući sebe, čeka da napadne neprijatelja nepripremljenog;
- pobeđiće onaj koji ima vojničkog znanja i kome njegov vladar ne smeta u poslu.

Dakle, postoji pet uslova koji omogućavaju pobe-
du:

- pobeđuju oni koji znaju kada se treba a kada ne treba boriti.
- pobeđuju oni koji znaju kada treba angažovati više a kada manje trupa.
- pobeđuju oni u čijoj vojsci i viši i niži oficiri imaju isti cilj.
- Pobeđuju oni koji imaju sposobne generale.
- Pobeđuju oni koje ne spu-
tava njihov vladar.

Ovih pet uslova vode do pobe-
de.

Konsultovati vladara u ovak-
vim okolnostima isto je što i
tražiti dozvolu od pretpostav-

ljenog oficira da biste ugasili požar – u trenutku kada bi dozvola stigla, od onoga što je gorelo ostao bi samo pepeo.

Otud izreka:

Ako poznajete neprijatelja i samog sebe, onda se ne treba bojati ishoda stotinu bitaka. Ako poznajete samo sebe, a ne poznajete neprijatelja, za svaku dobijenu bitku pretrpećete po jedan poraz.

Međutim, ukoliko ne poznajete ni neprijatelja ni samoga sebe, vi ćete podleći u svakom susretu.

- I na kraju, **iz osmog poglavlja**, o Taktičkim situa-
cijama Sun Cu nas uči:

Ima pet opasnih mana koje mogu
da se potkradu nekom generalu:

- bezbrižnost, ona vodi do rasula;
- kukavičluk, on vodi u ropstvo;
- žestina, koja se uvredama raz-
dražuje;
- osetljivost za sopstvenu čast,
koja je nalik na sramežljivost;
- preterano staranje o ljudima,
što će ga izložiti neugodnostima i
nespokojstvu.

Kada neka vojska pretrpi poraz, a
njen vođa pogine, onda uzrok
tome treba sa sigurnošću tražiti
između ovih pet mana. Neka one
budu predmetom razmišljanja.

„Samo želim da idem napred, da nastavim da vežbam. Voleo bih da nastavim da se razvijam u aikidou da ne ostanem isti. Suvviše aikidoka se drži određenog aikido stila. Oni se zatvore u učenje nekog Senseia i postaju nedostupni za druge uticaje, nemogu primiti autoritet nekog drugog instruktora. Da bi učili i ovladali novim znanjima koja nam se nude moramo isprazniti iz sebe sve što smo do tada naučili. Ne govorim da treba da zaboravimo bazu, naravno da ne. Ono što mislim je da ako učenik dođe kod mene na kurs sa glavom "punom" onoga što ga je naučio njegov učitelj i vrati se kući neće biti u stanju da istražuje sa uspehom ono što sam pokušao da mu ponudim.

Moj način rada trenutno je inspirisan nečim što se u Japanu naziva asobi što znači stvoriti opuštenu atmosferu u kojoj se uživa na aikido treningu. U aikido treningu treba da se uživa i to osećanje treba da bude za svakoga.“

Jodi Fuđimoto, intervju 1993.

"XX letnja aikido škola Aikikai Srbije", 19-25. jula 2021.

Kineska knjiga od bambusa
SUN CU
Umeće ratovanja
na koricama takođe piše:
乾隆 御書
što znači da je naručena
od Qianlong cara

